Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Có tuồng

U-THANT quả quyết

HÀ-NỘI SẼ "TUỘT THANG" CHIẾN TRANH

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 107 • 3 đồng • THỨ BẢY 7-1-67

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HÀNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ÚNG CHỦ-BÚT: QUỐC-ÁI TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỆN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

VẤN ĐỀ VIỆT NAM

GIỚI NGOẠI-GIAO đặc biệt chú ý

2 ĐIỂM

ĐO ĐẠI DIỆN B.V. Ở BA LÊ NÊU RA

☆ MỸ CŨNG YÊU CẦU CÓ SỰ XÁC NHẬN CHÁNH THỨC

BA LÊ (AFP).— Nhân lời tuyên bố của Ông Mai văn Bộ, Tổng Đại biểu chánh phủ Bắc Việt tại Ba Lê ở hòa ăn trưa do báo chí Ngoại giao Pháp tổ chức đã gộp sự chú ý đặc biệt trong các giới ngoại giao, đến nỗi Mỹ yêu cầu phải có sự xác nhận chánh thức về những điều mà ông Mai văn Bộ nói ra.

Các quan sát viên tại Ba Lê đồng ý nhận mạnh rằng những lời tuyên bố ấy tìm sáng tỏ 2 điểm liên hệ đến việc giải quyết vấn đề V.N.

1.— Mỹ ngưng oanh tạc Bắc Việt mà không cần phải có một hành vi gì quân bình ở phía B.V. nhưng sẽ có thể có những sự tiếp xúc nếu Mỹ đòi hỏi.

2.— Ông Mai văn Bộ không phân đối cá nhân ông Thanh và giản tiếp, ông không bác bỏ 3 điểm do ông Tổng thư Ký LHQ đưa ra để làm căn bản cho cuộc giải quyết, nhưng lại bác bỏ sự can thiệp của LHQ với tư cách như vậy.

Mai văn Bộ nhắc lại những điều kiện đã nêu ra trước kia của MTGP MN, của B.V. như nhìn nhận MTGPMN là kẻ đối thoại, 4 điểm Phạm văn Đồng đề làm căn bản thương thuyết và đòi hỏi Mỹ chứng minh thiện chí bằng cách ngưng oanh tạc B.V.

Tuy nhiên, viên Tổng Đại biểu B.V. hình như muốn để một cánh cửa mở cho sự can thiệp có thể có của ông Thant, không phải với tư cách T1K Liên Hiệp Quốc (vì mọi sự can thiệp của L.H.Q. đều bị BV bác bỏ, cho rằng trái với Thỏa ước Genève), mà với tư cách của một người thiện chí.

Mai văn Bộ đưa ra lập trường,

XEM TIẾP A TRANG 4

BỘ NGOẠI GIAO MỸ

chánh thức lên tiếng về lời tuyên bố của đại diện Bắc-Việt ở Ba-Lê

BA LÊ (AFP).— Sau những lời tuyên bố tại Paris của Mai văn Bộ đại diện Bắc Việt ở Ba-lê, ông Mc-Closkey, phát ngôn viên của Bộ Ngoại giao Mỹ tuyên bố:

«Mỹ sẵn sàng cho lịnh ngưng oanh tạc B.V. ngay lúc nhận được sự bảo đảm của B.V. rằng hiện pháp đó sẽ được tiếp nối mau lẹ bằng những hành động có tính cách xây dựng trong chiến tranh». Ông Mc. Closkey cho biết thêm rằng Đại sứ Huế Kỳ tại Saigon, ông Henry Cabot-Lodge đã hội đàm hôm thứ 3 vừa qua với ngoại trưởng Dean Rusk.

Tổng LHQ: ông Thant từ chối tuyên bố về vụ Mai văn Bộ. Đối với các quan sát viên tại LHQ, thì những lời tuyên bố của ông Bộ làm cho người ta có nhiều hi vọng, vì có ra Hanoi gần với quan điểm Nga hơn là quan điểm Trung Cộng. Nhưng các quan sát viên cẩy dang chờ sự xác nhận của Hà nội.

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 107 • 3 đồng • THỨ BẢY 7-1-67

Sau lời tuyên bố của Thủ Tướng Bắc Việt Phạm văn Đồng

BẮC-VIỆT CHỊU TRIỆU-TẬP LẠI HỘI NGHỊ GENÈVE

NẾU 4 ĐIỂM LẬP TRƯỜNG CỦA HỌ ĐƯỢC ĐEM RA THẢO LUẬN

○ Hà Nội không còn đặt điều kiện tiên quyết để thương thuyết hòa bình nữa.

NỮU ƯỚC (AP).— Bắc Việt đã ám chỉ rằng các cuộc thương thuyết hòa bình là điều có thể thực hiện được có thể tùy thuộc nơi một vài nguyên động lực của Mỹ, chẳng hạn như chấm dứt oanh tạc Bắc Việt.

Đó là ý kiến của bình luận gia tin tức, William L. Ryan của hãng thông AP.

Những lời tuyên bố của thủ tướng Phạm văn Đồng, đăng trên tờ «Nữu Ước Thời Báo» của thông tin viên Harrison E. Salisbury tại HàNội, thật rõ ràng là lập trường cứng rắn của bắc bộ ở đây Bắc Việt vẫn duy trì để tiến tới các cuộc đàm phán.

Những lời nhận định của Phạm văn Đồng có thể cho thấy áp lực giảm bớt của Trung Cộng đối với Hà nội.

Lời nhận định của Phạm văn Đồng cũng có thể hàm ẩnh sự quan tâm hơn của Hanội đối với nhiều sáng kiến hòa bình khác nhau.

Phạm văn Đồng nói rằng 4 điểm của Bắc Việt phải được coi như những kết luận đi đến các cuộc thảo luận hơn là các điều kiện tiên quyết để đàm phán.

B.v thay đổi lập trường căn bản

Đây là 1 sự thay đổi về lập trường nguyên thủy đã được nêu ra bởi tháng 7-1965. Theo bản chất,

XEM TIẾP O TRANG 4

QUYẾT ĐỊNH CỦA BỘ QUỐC PHÒNG

GỌI TRÌNH DIỆN GẤP 127 NHA DƯỢC SĨ TỪ 40 TUỔI TRỞ XUỐNG

SAIGON.— Bộ Quốc Phòng vừa ký nghị định số 1001 quyết định việc gọi nhập ngũ các Nha, Dược sĩ mới tốt nghiệp niên khoá 1965-1966 và sinh viên học hết năm cuối cùng các trường Đại học Y, Nha, Dược khoa từ 40 tuổi trở xuống, được gọi nhập ngũ đợt I với cấp bậc Trung úy trừ bị.

Xem trương 2:
Tin tức dồi dào mau lẹ như Trương 1 và 4

Số người chính thức có tên được gọi theo tinh thần nghị định số 001 trên gồm có 127 người được chia ra: Y: 92 người, Nha: 3 người và Dược 32 người.

Văn theo tinh thần nghị định nói trên, ngoài số 127 người có tên chính thức được gọi nhập ngũ các Nha Y Dược sĩ mới tốt nghiệp và các sinh viên học hết năm cuối cùng niên khoá 1965-66 của các trường YDược Nha Khoa không có tên trong số 127 người được gọi cũng phải tự ý đến trình diện tại cục quân y trong thời hạn từ 27-1-1967 đến hết ngày 31-1-1967 để lập thủ tục nhập ngũ.

Nghị định số 001 cũng cho biết thêm: những người được gọi nhập ngũ thuộc thành phần vừa nói, nếu không trình diện trong thời hạn ấn định kể trên, sẽ bị truy tố về tội bất phục tòng theo luật lệ hiện hành.

(TV)

Tờ báo của Tòa Thánh Vatican quả quyết

Chỉ có Đức Giáo-Hoàng VÀ U THANT ĐỨNG về phía nhân dân V.N.

VATICAN (UPI).— Báo Observatore Della, Domenica hôm thứ Tư đã nhắc lại vai tranh luận chung quanh một lời nói của Đức Hồng Y Spellman về chiến tranh Việt Nam,

Tờ báo cho rằng cuộc cải vã đoạn trong bài diễn văn cho không phải nguyên văn được nêu lên để phổ biến, gây nên những cuộc tranh luận mà một số nhân vật cao cấp trong giáo quyền cũng không thể không xen vô.

Bài xã thuyết của báo Observatore Della Domenica là phản ứng đầu tiên trên báo của Tòa Thánh về một bài giảng của Đức Hồng Y Spellman nhân lễ Giáng sinh.

Một nguồn tin Vatican cao cấp ngay lúc ấy đã nói rằng việc Đức Hồng Y Spellman chủ trương chỉ có chiến thắng là giải pháp cho vấn đề Việt Nam, thật ra là lập trường riêng của một tuyên ý quan lực Mỹ, chứ không phản chiếu lập trường của Đức Giáo Hoàng.

XEM TIẾP H TRANG 4

Uỷ Ban Lãnh Đạo Quốc Gia ấn định

Ngân sách Q.G. 1967 lên tới 75 tỷ bạc

SAIGON — Nguồn tin Phủ Chủ tịch Ủy ban Hành Pháp Trung ương vừa cho biết kinh phí của ngân sách Quốc gia tài khoá 1967 được Ủy ban Lãnh đạo Quốc gia ấn định là 75 tỷ bạc Việt Nam.

Tổng số tài nguyên để ứng phó với các khoản chi dự nói trên được ấn định là 58 tỷ bạc Việt Nam gồm 28 tỷ thuộc phần tài nguyên quốc gia và 30 tỷ thuộc phần quỹ đối giá Việt tự Mỹ. Ngoài ra còn có 17 tỷ bạc tiền ứng trước.

Trong số kinh phí dự trù nói trên, đáng chú ý nhất là ngành quốc phòng chiếm 42 tỷ 5 triệu, các chương trình xây dựng và phát triển

XEM TIẾP M TRANG 4

NẾU MỸ NGƯNG OANH TẠC BV

4 giám mục đến Hà Nội tìm cách chấm dứt chiến tranh Việt Nam

Hội viên câu lạc bộ báo chí Mỹ tiên đoán: chiến tranh Việt Nam sẽ chấm dứt vào 1967

HƯƠNG CẢNG.— Hôm 5.1.67 3 vị giám mục từ Karachi đến Hương Cảng trên đường sang Hà Nội để tìm hiểu 1 cuộc đàm xếp hoà bình cho VN. 3 vị này, 1 là giám mục Ambrose Reeves, nguyên giám mục Anh giáo tại Johannesburg, giám mục Gia nã Đại Abraham Feinberg và giám mục Hoa Kỳ A. Moses, tuyên bố rằng: các vị tới Hà Nội là theo lời mời của thủ tướng BV Phạm văn Đồng.

Giám mục Reeves, người cầm đầu phái đoàn, tuyên bố là 3 vị thực hiện chuyến du hành này với tư cách thiện chí riêng, nhưng hy vọng sẽ được gặp gỡ nói chuyện với ông Phạm văn Đồng để cách chấm dứt chiến tranh VN. Ba vị dự định ngày 6-1 lên đường sang Quảng Châu và từ đây sẽ bay sang Hà nội.

Người ra còn 1 nhân vật thứ tư nữa, linh mục Martin Neiemoeller của Tây Đức, thì rời Ba Lê để lên đường sang tháng Hà Nội vào ngày thứ Sáu 6-1.

NỮU ƯỚC.— Tổng Thư Ký LHQ U Thant tin tưởng rằng hàng chứng cho hòa bình ở VN đã đi đến giai đoạn tối chung rồi, trong đó các cuộc đối thoại của Hoa kỳ trên BVIá vấn đề chính yếu; đây là theo nguồn tin có thẩm quyền loan báo ngày 5/1/67.

Các nguồn tin này nói rằng, U Thant tin chắc rằng Hà Nội sẽ tựu

XEM TIẾP S TRANG 4

BÀ LUẬT SƯ

Ng.-Phước-Đại sẽ bào chữa cho VÕ-VĂN-ÉN

SAIGON.— Sáng 5-1-1967, một nguồn tin thông thạo cho biết sau khi luật sư Dương Tấn Trương từ khước việc bào chữa cho Võ văn Én thủ phạm ám sát cố đám biểu Trần văn Văn, với lý do lúc sinh tiền ông Văn và luật sư là chỗ thân tình. Nên luật sư đoàn lại đề cử nữ luật sư Nguyễn Phước Đại bênh vực cho bị can trong phiên xử ngày 9-1-67 của Tòa án quân sự mặt trận vùng 3 chiến thuật nhằm tại Biên Bạch Đằng. Được tin Đại úy Nguyễn văn Thành phó ủy viên chánh phủ tòa mặt trận sẽ đương buộc tội Võ văn Én.

SỔ TAY — của TRẦN TẤN QUỐC

Tuổi của Tổng Thống

Điều kiện tuổi tác đối với ứng cử viên Tổng Thống đệ nhị Cộng Hòa VN đang được chính giới ở thủ đô bàn tán và đường như sẽ gay go tại Quốc Hội Lập Hiến.

Hiện nay có 2 ý kiến bất đồng. Một đảng muốn từ 40 tuổi trở lên mới được ra tranh cử Tổng thống VNCH. Phái nầy viện lẽ, một vị Nguyên thủ Quốc gia điều hành cho cả dân tộc, người tài đức, còn phải có nhiều kinh nghiệm việc đời, thuần lịch, bởi đan mê và được mọi người trong cũng như ngoài nước kính nể về sự đứng tuổi. Đảng khác cho rằng, tuổi trẻ có nhiều điều lợi: hăng hái, không biết mệt mỏi, tinh thần không đạt... Riêng trong hoàn cảnh nước ta, tuổi trẻ là lớp người lý tưởng nhiều nhất, vì vậy mở đường cho họ tiến tới vai trò lãnh đạo. Do đó, Hiến pháp chỉnh chế tối mức tối thiểu là 30 tuổi đối với ứng cử viên Tổng thống tương lai.

Mỗi đảng đều có những lý lẽ riêng theo nhận xét của mình. Ở nhiều nước Cộng Hòa trên thế giới điều kiện tuổi các Tổng Thống thường đặt nơi mức tối thiểu là 40. Cũng vì ý thức đúng mức nhiệm vụ và tư cách của vị Nguyên thủ Quốc gia, là người việc lãnh đạo của nên có thể thi điện của dân tộc nữa, cho nên việc lựa chọn Tổng Thống kể thật cho đáo.

Ngoài tài năng, đạo đức, kinh nghiệm ở đời cũng như chánh trị, người ta còn chú ý đến sự nguyên vẹn thân thể đáng kể nữa. Do đó, người ta tỉ thấy một Tổng Thống tật nguyền, hoặc có thân người kỳ dị, như thấp cũng teo, lẻ khêu nhu... cây tre miễu hoặc lun ụt như... ông Tiên lùn.

Ở trên, chúng tôi nói « tỉ thấy » một vị Tổng thống tật nguyền, nghĩa là có song rất hiếm. Như kể đến nay, đân Hoa kỳ đã có T.thống mang chứng...bại xụi là ông F. Roosevelt, song trong lịch sử Cộng hòa Hoa kỳ, chỉ có ông Franklin Roosevelt đắc cử Tổng thống đến 4 nhiệm kỳ (thay vì chỉ có 2 thôi, mặt lần đắc cử và mặt lần tái đắc cử).

Đây là sự kiện đặc biệt xảy ra trong thời kỳ đệ nhị thế chiến mà Tổng Thống F.Roosevelt là nhà bậc lãnh đạo kỳ tài, đem thắng lợi về cho Hoa kỳ và Đồng minh Dân chủ trên thế giới. Cũng kể

(Xem tiếp trang 4)

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

Lại vấn đề trường Tây

● Bài của Võ Anh Thy

Theo một nguồn tin ngoại quốc —

— thì câu chuyện trường Tây đã ra Hội Đồng Nội Các.

Sáng 4-1-67, Hội Đồng Nội Các đã nhóm họp và xét vấn đề Trường Tây tại V.N Hiện chưa có một quyết định nào được chấp thuận về vấn đề này. Hội Đồng Nội Các đã xem xét những đề nghị của Hội Đồng Dân Quân, mà những đề nghị nầy cũng chưa có gì rõ rệt, chỉ nhắn mạnh là việc cải tổ chế độ trường Tây phải được xét trong một cuộc gặp gỡ giữa những chuyên viên Việt và Pháp.

Mặc dầu chưa có gì dứt khoát, nhưng Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ, với tư cách là người lãnh đạo Chánh phủ, cho biết rằng ông có nhiệm vụ săn sóc tới « quyền lợi thiết thực » của thanh niên V.N.

Chúng ta chưa hiểu T.T Kỳ quan niệm thế nào về « quyền lợi thiết thực » ấy. Nhưng theo quan niệm thông thường, thì « quyền lợi thiết thực » của thanh niên V.N nhứt định không phải là bỏ quan tòa cũng, « ta về ta tâm ao ta » theo một định nghĩa hẹp hòi của những người quá « di quốc », tưởng rằng Việt Nam hiện nay, từ văn hóa tới khoa học, môn nào cũng đều vào bực nhứt hoàn cầu, không cần học hỏi ai cả, do đó, không cần phải biết rách rẽ một sanh ngữ nào khác hơn là sanh ngữ số 1 của đám con Rồng cháu Tiên này!

Chúng tôi đã nhiều lần nói to rằng trường Pháp có mất hay còn không liên hệ gì đến cá nhân chúng tôi, nhưng khó cho chúng tôi chấp nhận rằng thanh niên V.N, tương lai của dân tộc, không cần phải có chút định vốn tiếng sanh ngữ quốc tế nào cả!

Do đó, chúng tôi mong rằng quan niệm « quyền lợi thiết thực » sẽ là quan niệm thông thường của những người am hiểu tình trạng đất nước và hàng lo nghĩ đến tương lai dân tộc.

I ĐẠI ỦY LỰC QUÂN NAUY XIN GIA NHẬP Quân đội V.N.C.H.

SAIGON — Nhân dịp phái đoàn Trần văn Ân đi thăm viếng các nước Bắc-âu, khi đi qua Na Uy, phái đoàn đã tiếp được đơn của ông Erland Skettem, Đại úy Lực quân Na Uy, xin gia nhập quân đội Việt-Nam Cộng Hòa để được được tiếp tham gia công cuộc chống Cộng.

XEM TIẾP K TRANG 4

BẠN HÀNG LỀ ĐƯỜNG CHỦ Ý

CẨM BẪY BÁN HÀNG HÓA LẬU THUẾ HAY CỦA PX

SAIGON.— Thiếu Tá, Trưởng Ty Cảnh Sát Quốc Gia Quận Nhứt Saigon.

Trần trọng thông báo cho tất cả bạn hàng có sập lọ thiên ở đường Huỳnh thúc Kháng, Pasteur, Công Lý, Hàm Nghi, và những người bán hàng bàn trên lề đường Lê Lợi, Nguyễn Huệ (quanh thương xá Tax) Tôn thất Đạm được tố:

Cấm bẫy bán những hàng hóa lậu thuế hay hàng hóa của Hợp Tác Xã Mỹ.

Vậy yêu cầu dừng bao hàng tôn trong luật lệ, đừng buôn các loại bán hàng hóa ghi tiền để tránh sự can thiệp phiền phức của Cảnh Sát.

Sau ngày đăng Thông cáo này Tỷ Cảnh sát Quận Nhứt sẽ áp dụng biện pháp trừng phạt gạo như tịch thâu hàng hóa và lập biên bản truy tố các vi phạm nhơn.

Thiếu Tá
NGUYỄN-MỘNG-HÙNG

TẠI CỔNG SAU PHI TRƯỜNG TÂN SƠN NHỨT

V.C. LIỆNG LỰU ĐẠN VAO XE JEEP MỸ

● 1 trực thăng bị nổ tung khi sắp hạ cánh
● 2 phi cơ Mỹ rớt ở Bắc Việt

SAIGON.— Vào lúc 11 giờ 30 trưa hôm qua 5-1 quân khủng bố VC đã liệng lựu đạn vào 1 chiếc xe jeep của quân đội Hoa Kỳ tại gần cổng sau phi trường Tân Sơn Nhất, gây cho 2 quân nhân Mỹ bị thương.

Hai tên khủng bố cưỡi xe gắn máy đâu đó, theo sát phía sau 1 chiếc xe Jeep đang chạy, và khi tới địa điểm nói trên thì ném tung 1 trái lựu đạn vào trong xe rồi tẩu thoát.

— Cả hai quân nhân Hoa kỳ ngồi trên xe đều lập tức nhảy vọt ra khỏi xe, và chiếc xe không người lái đã trương lên 1 quả trước khi tới lựu đạn phát nổ. Nhờ vậy, 2 người chỉ bị thương xoàng khi nhảy xuống đất lúc xe đang chạy.

Nhà chức trách hiện đang truy tìm thủ phạm vụ ném lựu đạn nói trên.

XEM TIẾP X TRANG 4

Tại Bưu điện Saigon

8 kiện hàng đồ quý TỪ HỒNG KÔNG GỞI QUA BIỂN MẤT

ĐÔ THÀNH.— Vào cuối tháng 12-66 Tổng Nha Bưu điện Saigon, phát giác ra một vụ trộm lớn ở kho 25, 6 bưu kiện của khách hàng từ Hồng Kông gởi qua Sàigon, đã trong kho không cánh mà vay.

XEM TIẾP Y TRANG 4

CHUYỆN MỖI NGÀY

● MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Dan díu

Thỉnh thoảng, thiên hạ ở cái tiểu quốc lận tùng phèo nầy, lại được « giải trí » với những cái tin thuộc loại « xì cầu dan » ở Âu Mỹ làm chấn động dư luận.

Hồi năm nào đó, người ta nghe vụ ông Bộ trưởng Quốc Phòng Ang lê đã dan díu với cô gái làm mẫu... 12 bến nước Christine Keeler, trong lúc cô gái... lâu hồng nầy lại bắt bồ với một Thiếu Tá tùy viên của sứ quán Nga ở Luân Đơn.

Vụ nầy bao hại ông Bộ trưởng Quốc Phòng Ang lê phải từ chức và đang đầu tên Ward « ma cô » phải... tự tử.

Mới đây, cũng ở xứ phớt tỉnh... Ang lê đó, ông Quận Công Harewood, người đứng hàng thứ... 18 đã kế vị cái ngai vàng của Nữ Hoàng Elizabeth đệ nhị đang ngồi, lại dan díu từ lâu với một cô gái làm mẫu, rồi... nàn ra được 1 mụn con, đến đòi bà Quận Công phải đâm đơn xin... ly dị.

Câu chuyện nầy hiện vẫn còn nằm trên đầu mỗi chót lưỡi của dân Ang lê ở các quán... cà phê hay nhà ga xe lửa.

Tuy nhiên, chuyện nầy vẫn chưa... ngon bằng chuyện cũng vừa mới xảy ra bên Mẽo.

Một ông dân biểu, Chủ tịch Ủy ban Giáo dục Quốc Hội Mỹ, tên là Clayton Powelles, đã... thụt kết đã... « giáo dục » một cô thư ký trẻ đẹp cho hành khoa sanh lý học.

Cả hai chăng và nàng đã mãn mệt phát... du lịch đã... du dương cho hàng thích.

Đây, bề bối cũng trên đồng chớ có riêng gì ở cái tiểu quốc

Có điều, những chuyện bề bối ở các xứ người, đâu muốn giấu nhẹm cũng bị phanh phui tùm lum tà loa.

Vua trộm cướp

Đục thiên phóng sự « Bến tàu » của bào T.D. hôm qua, người đân xứ nầy lại vừa có thêm được một Ông Vua... trộm cướp.

Trong lúc « Vua móc túi » của đoàn xiếc Đức quốc đang có mặt tại Saigon, thì nhà báo đã phát giác thêm ông Vua... trộm cướp bến tàu, nghĩa là ông Vua nầy có trịnh độ cân cao hơn ông « Vua móc túi » một bực.

Hiện giờ, ông Vua trộm cướp của bến tàu Saigon chỉ mới có sự xử một cái gì... tài đó... gần 100 triệu bạc, tại nhà bến tầu « một lượt » 6.5 « ai phi » trị giá... là Vua thì phải gọi ái ph. chế đang coi luật lệ cũng... trầm tính).

Cái gia tài đồ sộ của ông Vua... nầy gồm có 6 căn nhà 2,3 từng lầu trị giá trên 60 triệu đ. Cộng thêm thêm đó 3 chiếc đồ lộng lẫy giá đáng trên 3 triệu.

Ngoài cái gia tài trên, thiên phóng sự kỳ công « tiết lộ » đó chỉ mới là... của chim. Còn... của nhân thì gọi bằng thì chưa đếm được.

Nhờ trộm cướp mà thành... triệu triệu phú (chưa tới tỷ phú) thì rất xông đàng mang danh là... Vua rồi vả chắc chắn là chẳng Vua nầy thuộc hàng... quốc tế, chỉ chẳng phải chơi.

bình minh
CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM
Ngày 7-4-1967 — Trang 2

1 vụ «tai tiếng» sôi nổi trong Hoàng gia Anh

Quận Công Harewood ly dị vợ

ĐỂ CƯỚI NGƯỜI MẪU THỜI TRANG

Nàng và chàng đã từng dan díu trước và đã có con

LUÂN ĐÔN (UPI).— Một nhân vật trong Hoàng gia Anh, đứng hạng 18 trên danh sách kế vị Anh hoàng hôm nay loan báo sự ông đã ly dị ông và ông cưới một người dan bà đã dan díu với ông và sanh một đứa con hồi năm 1964.

Nhân vật vương giả đó là huân tước Harewood, 43 tuổi. Việc loan tin này do các luật sư của ông được cọ nhơ là tại tiếng lớn nhất trong hoàng gia Anh kể từ khi Anh Hoàng *Edward* VIII thoái vị năm 1936. Và đây cũng là một vụ ly dị đầu tiên trong Hoàng-gia trong thế kỷ này.

Với người vợ đương thời, quận công có 3 con trai 16, 13 và 11t.

Ngày nay, trên xe buýt, xe điện hầm, trong các quán vương quốc trong các cuộc gặp mặt, người ta bàn tán xôn xao về vụ tai tiếng này.

Huân tước Harewood muốn cưới Patricia Tuckwell, 39 tuổi, từng làm người mẫu thời trang, nhạc sĩ dương cầm và đóng vai lớn tâm thu kỳ cho Princess Patricia trong Đội Đại Lợi từng có một đời chồng là nhiếp ảnh viên Athol Smith ở Melbourne, và một người con 18 tuổi.

Quận công đã gặp nhạc sĩ đẹp đến đoàn nhạc đại hòa tấu Sydney trên một phi cơ bay qua Tunis từ Ba Lê. Lúc đó là lần xuất ngoại đầu tiên của nàng. Quận công lúc ấy mới 36 tuổi, Patricia 38. Hộ đã nói chuyện với nhau suốt mấy giờ bay và nhạc vẫn tuyển bài đầu tiên đó.

Quận công nhìn nhận là cha của đứa bé đặt tên là Mark, do Patricia sinh năm 1964.

Chính sự nhìn nhận ấy khiếnphu nhân kiện ly dị. Ông Harewood cho biết sẽ không chống lại sự ly dị và sẽ cưới Patricia ngay khi có thể được.

Theo thủ tục Hoàng gia, nếu bông Elizabeth có quyền chống lại sự kết hôn mới và trong trường hợp đó quận công phải xin phép Hội đồng Hoàng Gia và chờ đợi 12 tháng. Nhưng nghị viện cũng có thể cấm việc hôn nhân.

Dân sao đưa con của hoàn tước với Patricia sẽ không có quyền mang trước hiệu của cha vào sẽ không có quyền gì được ghi vào danh sách kế vị đầu cho Harewood chính thức thành hôn với Patricia.

HỘI-ĐÀM THANT-GOLDBERG VỀ VIỆT-NAM

LIÊN HIỆP QUỐC (AFP).— Sau cuộc hội đàm suốt hơn một tiếng rưỡi đồng hồ với U Thant tổng thư ký Liên Hiệp Quốc, ông Arthur Goldberg đại biểu Mỹ tại Liên Hiệp Quốc nói với báo chí hôm thứ Ba rằng cuộc thảo luận « rất thẳng thắn » và không có « sáng kiến mới của Mỹ» trong chiến cuộc VN.

Ông Goldberg cũng nói không có thay đổi trong lập trường Mỹ về 3 điểm U Thant đã đính chế và điều kiện những vụ ngưng tạc, xuống thang chiến tranh và tiếng nhận VC như bên đối thoại có đề từ cách.

Trở lời những câu hỏi, ông Gold berg cho biết việc kéo dài hơn chiến nhu U Thant dự liệu trong thư ngày 30-12-66 mà ý kiến đã được Mỹ chấp thuận, không liên quan đến việc kéo dài hơn chiến 7 ngày nhân Tết Nguyên Đán do Mặt trận giải phóng miền Nam đề nghị. Ông Goldberg không bình luận đề nghị này.

Đại biểu Mỹ cũng không có lời nào về việc U Thant tiếp tục vận động hòa bình. Ông chỉ nói rằng ông rất tin nhiệm U Thant và ông tin chắc U Thant có nhiều hào ý phục vụ chánh nghĩa hòa bình.

TIN TỨC KHẮP NƠI

Khám phá 2 tổ chức buôn lậu

ĐÔ-THÀNH.— Sau nhiều ngày theo dõi, những tổ chức nhập cảng hàng ngoại quốc lậu thuế, ngày 4-1 nhà chức trách tỉnh khám xét, xưởng Tân Việt Nam Thương Xá ở số 370, đường Lê văn Duyệt, do I ngoại kiều tên Veronica Georges Eliezer Alfred làm chủ. Cảnh Sát bắt gặp 30 tủ lạnh, nhiều máy bơm hơi, máy tiện, máy khoan, nồi to chạy máy cưa, khi hỏi tới giấy tờ chủ hàng nhý không có. 55 hàng hóa bị tịch thâu gồm cho chủ gửi. Đồng thời cùng ngày tối xét hàng Đông Hưng của bà Phạm thị Ro ở số 286 cùng đường Lê văn Duyệt. Cảnh Sát bắt gặp 30 bánh len, mỗi bánh 70 ki, khi hỏi tới giấy tờ cũng không có. Cảnh Sát lập biên bản tịch thâu số hàng hóa, theo nguồn tin người biểu chuyển cho biết, thì 2 hàng này là tổ chức buôn lậu.

Trộm của anh 350.000 đồng bị bắt

ĐÔ-THÀNH.— Cách đây 1 tuần ông Huỳnh Thanh 39 tuổi, nhà ở số 169/75-C đường Cộng Hòa, thấy người em trai tên là Huỳnh bá Thanh 19 tuổi, bỏ nhà đi mất. Ông Thanh lại xem thì mới hay, có số bạc 350.000 đồng để trong tủ biến mất. Ông nghi liền tới trình nhà chức trách, mà cuộc điều tra, chiều ngày 4-1, Cảnh Sát đã bắt được cậu Thành đem về bót thẩm vấn.

5 công nhân bị điện giựt

GIA-ĐỊNH.— Hồi 2 giờ chiều ngày 4-1, có 5 công nhân hãng Nam Long Kinh Lấp Lửa đang đeo lên mái nhà tôn làm việc, 1 người vô ý để dựng giây điện, 5 người ngồi trên mái tôn bị điện giựt té xuống đất. Có ông Nguyễn văn Ở 47 tuổi chết tại chỗ, còn 4 người kia bị thương nhẹ.

Tự thí của 1 thiếu nữ

GIA-ĐỊNH.— Hồi 4 giờ chiều 3-1, người ta phát giác được tử thi của 1 thiếu nữ nằm lên trên sông Saigon, gần cầu Bình Lợi. Sau khi được vớt lên, biết tên nhưn là cô Nguyễn thị Lan 17 tuổi, con của ông Nguyễn văn Hai ở Long An. Được biết, cô nầy đi trên ghe xà LK-251 BL bị bể kéo ST 2135 của Mỹ đang trên sông Saigon, chiếc ghe chìm cô Lan bị nước cuốn mất tích nay mới nổi lên.

1 thiếu phụ quyên sinh

SAIGON.— Trưa ngày 4-1, người ta phát giác chị Nguyễn thị Nga ngụ tại số 5-7 đường Ngô đức Kế nằm mê bất tỉnh trong phòng. Lúc tức, chị Nga được chở đến bịnh viện cứu cấp. Sau khi được Bác Sĩ cứu sống, chị Nga tỉnh lại và cho biết rằng chồng chị vừa đến ngự nước, nên chị buồn chán gia đình quyên sinh bằng độc dược.

Nổ súng rượt bắt 1 quân nhân Đại Hàn

GIA-ĐỊNH.— Khoảng 2 giờ sáng 4-1, Cảnh Sát tuần tiễu trên đường Lê văn Duyệt có trông thấy 1 thanh niên mặc thường phục lái xe Lambretta chạy hết tốc lực trong giờ giới nghiêm. Cảnh Sát chặn lại xét hỏi nhưng thanh niên nầy lái chạy luôn. Cảnh Sát nổ súng rượt theo bắt được, anh nầy khai tên LeeBo-Sung 37 tuổi, quân nhân Đại Hàn. Quân Cảnh Mỹ đã bắt anh nầy về sở để xét hỏi.

Thắc mắc-khiếu nại

NGUYỆN VỌNG CỦA 1 SỐ GIÁO SƯ DẠY GIỜ

LTS.— Chúng tôi vừa nhận được bức thư sau đây của một nhóm Giáo sư dạy giờ. Nhận thấy nguyện vọng đáng được lưu ý, chúng tôi xin đăng tải nguyên văn.

Kính gửi Thiếu tướng Chủ tịch U.B.H.P.T.U., Ông Tổng Ủy viên Văn hóa Xã Hội và Ông Ủy viên Giáo Dục.

Thưa quý ông,

Chúng tôi kỳ tên dưới đây là một nhóm giáo sư dạy giờ các trường Trung học Công lập Đô Thành (trên trọng trình lên Thiếu tướng Chủ Tịch, Quý ông Tổng Ủy viên và Ủy viên quý ông).

Từ mười năm qua, giá tiền phụ cấp của các giáo sư dạy giờ vẫn y quyền như cũ. Mới giáo sư cấp Tiến tài II vẫn lãnh 1040.66 ₫ độ nhứt cấp và 1300,00 ₫ độ nhị cấp. Số tiền kỳ rất rách bệnh mười năm trước và mười năm sau, nhất lãnh hai năm gần đây, giá sinh hoạt đã tăng lên gấp 2,3 lần.

Ở Đô thành có giáo sư chỉ dạy giờ 5, 6 giờ mỗi tuần thì lãnh một số lương quá khiêm nhượng so với giá sinh hoạt hiện tại.

Hơn nữa việc không có quy chế giáo sư dạy giờ rõ rệt,nên việc trả phụ cấp rất bất công. Những người Quốc Khách, Lao động hay bạn nhiều những ngày nghỉ khác, trong khi tất cả công nhân trên toàn quốc đều được lãnh lương thì riêng chúng tôi không được khai giờ. Những ngày bão lụt, xảo trận nổng đường, trường đóng cửa, chúng tôi cũng không được khai giờ dù việc đó ngoài ý muốn của chúng tôi.

Nhận thấy những bất công trên ảy ra đã quá lâu, và sau ngày cách mạng 1-11-63, trong khi tất cả các Chủ Tịch, Quý ông Tổng Ủy viên và Ủy viên quý ông đều ký nghị định 2, 3 lần tăng lương trong khi chúng tôi vẫn chịu đựng tình trạng cũ, chúng tôi trân trọng kính đề lên Thiếu tướng Chủ tịch U.B.H.P.T.U. quý ông Tổng Ủy viên V.H.X.H, và Ủy viên Giáo Dục nhông thình nguyện sau đây :

— 1) Xin tăng phụ cấp dạy giờ 30%.

—2) Xin được lãnh lương những ngày nghỉ lễ và bãi trường.

— 3) Xin có một qui chế giáo sư dạy giờ để giúp các giáo sư có khả năng được nhận ngạch.

Trân trọng cám ơn Thiếu Tướng Chủ Tịch.

Quý Ông Tổng Ủy viên và Ủy viên Giáo Dục.

SAIGON, ngày 1 tháng 1 năm 1967.

Một nhóm Giáo sư dạy giờ.

CHỊ « TỪ HẢI »

● *của THU TÂM*

Năm đỉ Tử lớp Thu có thêm một người bạn, nói từ Long-Xuyên chuyển về cho Lê thị Ủi. Ủi tên chỉ có thể nhớng trong lớp lại gọi chị là « Ủi Từ Hải » Tuy chị không được « Vai năm tấc rộng thân mười thước cao » nhưng chị quả là người hùng lá vượt hẳn cả lớp : Chị nào cao nhất cũng chỉ tới xách « Từ Hải » là cùng cón chị nào « lun luyện » thì eo ôi khéo nói đúng tới « rốn » « Từ Hải » thời không nói ngoa đâu nghe mấy bà . Mặc dầu không « xông đào vào kẻp vòi ai hết, mà chị lại được lòng tất cả mọi « nhơn » trong lớp với tánh tình vui vẻ thành thật nhất là hay giúp đỡ. « Từ Hải » không đẹp như cô duyên « Từ Hải » học không giỏi cũng có nhiều cố gắng rất đáng khen « Từ Hải » lại có những nét kiên rất hay khiến chị Trưởng lớp phải ưa vì. Thu có một kỷ niệm vui với « Từ Hải ».

Năm đó lớp Thu chia làm 7 toán để thay phiên nhau quét lớp. Thu lại « may mắn » ở trong tổ của « Từ Hải » với Phượng. Thu « chán » phải quét lớp, ở như Thu vẫn bị mệ mắng luôn vì tội lười quét nhà vào lớp thì ai cũng như ai. Thu vẫn lim thế mà trên đầu Ủi Từ « ngồi lên » chỉ « Mày nói với « Từ Hải » « quét nhà quét lớp đi chị, mình phải dìu sóm chi nhỉ, chị nhớ chăng ?... Vâng chị nhớ lắm chớ Thế rồi ngày mai Thu có thêm đề nước. Thu biết thế nào « cô » Ủi cũng quét đơm Thu đã bảo chị Sự hay giúp đỡ làm đầu lớp Thu mừng «hùm» mà chu gì bỗ nói : «Em đi sớm đây chớ giúp đường tập phải bảo bạn lim tức chưa thấy được quá đi không nói tên đến trễ chị quét rồi cả ? Cô Phượng đâu ? » Phượng bịnh nên nghỉ, hay giờ em lấy tambon thâm nước lau bàng đi «Thu nói vậy là mét lên nó cho rằng nói : «Mày mai chị đương quét đã em quét nhà « «Chị quét lớp mà em nhớ thì lau bàng trải bàn thôi». «Thế là tự đầy đến cuối năm nhờ khi đến phiên tổ Thu quét lớp thì một tay « Từ Hải » bỏ bê.

Năm sau lên Đệ Tam « Từ Hải» nghỉ rồi chỉ với những hãy phụ nữ nhưng niềm vui mới của mọi niên học mới lên Đệ Tứ Thu quên bẩn « Từ Hải», đó khi sực nhớ lại vào những ngày Thu «được» quét lớp cùng bạn bè ai quét đơm hết, khỏi chưa ! Một hôm vào đến lớp Trần bạn Thu Kha gọi trường bà, nhỏ : « Bà có nhớ chị Ủi không ? Chị Ủi « Từ Hải đó mà» «A.....a... vâng nhớ... nhớ... » «Bà bị bệnh bà vào «ở» nhà thương ... nhỉ ? ấy đính là một tổ chức buôn lậu nhà phiến» « Tổ hề a, bây giờ chị ấy ra sao ? «ngỡ ngàng chưa ra sao nữa!» «à tôi » tôi » tôi nghiện nhỉ » Thu thấy buồn lắm vì giờ lớp không biết ở nơi gian cảm kỉ Từ Hải. Có ai biết những ngày hoa mộng của tuổi học trò không ?

BẠN THƠ CHỦ Ý : *Vì sắt thư đã xử bài mỹ mục «mất trường thơ» qui nhiều, nên mình cho trang trong, chúng tôi đã thu xếp. Có hai kỳ «mất trường thơ» thì mới kỳ thư. Xin các bạn chú ý nhưng nầy đã có tiếp tục gửi bài về tả điểm. Thân mến.*

Thượng nghị sĩ Mansfield đề nghị
MỘT GIẢI-PHÁP VỀ CHIẾN TRANH V.N.

HOA THỊNH ĐỐN (UPI) — Hôm thứ Tư, lãnh tụ phe Dân chủ tại Thượng nghị viện Hoa kỳ,thượng nghị sĩ Mansfield đã lên tiếng đề nghị giải pháp những để tiến hòa bình hiện nay thấy bị thì Hoa kỳ nên tập trung chiến tranh Việt Nam ở cả miền Nam lẫn miền Bắc và tự tiến thủ đặc thơ vì tuyến17 sang lãnh thổ Ai Lao.

Vị Thượng nghị sĩ tại tiểu bang Montana đã tuyên bố trong một cuộc phỏng vấn là điều nầy sẽ là phương pháp tốt hơn để ngăn chặn sự xâm nhập từ Bắc Việt Nam VN tới bên hữu tiếp tục đội hơn là đường lối hiện tại.

Đáng thời, Thượng nghị sĩ Mansfield cũng nói rằng theo ông thì Tổng Thống Johnson đang thực hiện một điều mà Tổng Thống sẽ có thể sử dụng để điều động bộ đội và chiến cụ vào Nam VN.

Thượng nghị sĩ Mansfield người thường xuyên lên tiếng chỉ trích oanh kích cái Mỹ tại VN, cho biết các nỗ lực hòa bình nên đánh một cuộc ngừng bắn sớm ở L.H.Q U. Thant để phát huy.

Thượng nghị sĩ Mansfield tuyên bố như sau : «N ư U Thant không thể ngừng, có những lý do hiển nhiên. Sự kiện này bao gồm việc đưaviấn đề đ' VN ra trước Hội đồng Bảo an L.H.Q. hay là sự kiện nghiên cứu việc áp dụng chiến tranh trên tiếng miền Nam, bằng cách thiết lập một vị trí phòng thủ theo vị tuyến 17 sang Ai Lao ».

Thượng nghị sĩ Mansfield đã nhấn mạnh rằng ông đã ám chỉ tới Ai Lao vì tại Ai Lao có nhiều đường xâm nhập do cộng quân B.V sử dụng để điều động bộ đội và chiến cụ vào Nam VN.

THẢO NAM SƠN
Trị: ĐAU LƯNG, NHỨC MỎI
ĐAU GÂN, ĐAU KHỚP XƯƠNG
• CÁC CHỨNG BỊNH PHONG THẤP
• CHỮA TAY CHÂN RUN KỊCH
Ý đem một những thuốc hay chưng vững
THẢO NAM SƠN

Câu tình ái Nam thanh nữ

TAM-TÌNH HẢI-CẨU
Bạt thân Hoàn
MỘNG TÌNH, DI TÌNH, HƯỚT TÌNH
Tra đau LƯNG, NHỨC MỎI
NHÀ THUỐC ĐỒNG-Y
VÕ-VĂN-VĂN

MỘT CHUYỆN VỀ MIỀN TRUNG

GẶP LẠI TÌNH ĐỊCH trong lớp áo giang hồ

◆ phóng sự của TRẦN.TUẤN-HÀI

XXXX III.— Bây giờ Thủy hoàn toàn không biết mình là ai. Nàng hiện thân cho 1 mẫu người sống vô, sống không buồn biết đến ngày mai, mà đôi lúc cũng quên nốt hiện tại...

Tư một cô gái giang hồ trước đây đôi lúc còn yêu đời, còn lòng có khát cũng biết yêu thành thật, nhưng giờ đây Thủy đã hoàn toàn đổi khác. Chẳng những nàng tìm đủ cách trả thù bọn đàn ông cách trai bằng chính nhan sắc của mình mà đôi lúc Thủy còn áp dụng sức mạnh của mình để sửa trị những tên «ma cô» định «ký đỡ» nàng.

Sự đanh đá chua ngoa của Thủy chẳng bao lâu đã vang lừng tiếng tăm. Giới ăn chơi khu hết đều biết danh cô Thủy, mà có người còn đặt cho nàng một cái tên khá mỉa mai «Thủy vô ái» Tư do Thủy cần ở đây không thể tìm vui cho cuộc đời với tình yêu, mà chỉ có bạc bẽo, trước thế nó lại thy những tên đàn ông nó là trong xã hội.

Nhưng đôi lúc, cơn ở ở của cuộc sống giang hồ lắng xuống, cô gái Thủy cũng tự thấy buồn, thấy nhớ biết đến nói nhà em ấm của ngày nào ở quê nhà. Nhưng lần buồn như vậy là Thủy chỉ còn biết khóc Nàng có thể đổi gạt mọi người, nhưng nàng không thể tự dối lòng.

Nhưng phải làm sao để bán gần lại sự đổ nát của tâm hồn ? Làm sao trở về với người chồng thân yêu hiền đã sống trước đây chăng cô tạo ra lần, ngăn cách.

Dù ky vọng rất mông manh,nhưng Thủy vẫn nước sao một ngày nào đó chàng sẽ hồi tâm. Nàng chỉ muốn được nhìn lại gương mặt người chồng cũ, đó tăng chồng đã nâng cô bị chàng khinh khi đến bực nào chăng nữa... nàng vẫn thấy vui vẻ mà chấp nhận.

oOo

Có lẽ số kiếp đoạn trường trôi đã đành sẵn cho cô gái Thủy, mặc dù gió đây đã thành gái giang hồ nhưng mọi sự đau khổ, cay đắng nhớ nó mà đeo đẳng... cơ hồ như tiền miên theo năm tháng.

Trở trêu thay, trong cuộc sống giang hồ... tội lỗi, bỗng nọ cô gái Thủy lại đụng độ với tình địch,... người con gái mà trước đó hai năm là mối tình nhọn đâm vào tim phổi nàng. Nàng không cần tìm hiểu tại sao cô Oanh lúc bấy giờ cô đã nâng quyền rồi chồng nàng đến độ say mê đắm đuối... Nàng thấy thù ghét Oanh nhiều quá, nhớt là trong lúc nầy, lúc mà thân thể nàng đã nát tan... tâm linh nàng đã rã rời.

Cả hai bề thù ghét nhau nhưng, gặn nhau không muốn đội trời chung thế mà khi gặp nhau trong một cảnh ngộ éo le đau đớn nhứt, chuyện thù ghét ngày xưa kể như tan biến mất. Ngược lại, bọ chín tâm cảm thu thớt cho nhau, thương nếu nhau nữa là khác...

Đột nhiên gặp lại tình địch, gặp đây nàng cũng lẽ con...đi không bon không kềm. Trở trêu thay hình ảnh của kẻ thù ngày xưa đã làm cho Thủy cảm thấy cần thiết nhiều... mà nàng cũng không hiểu tại sao và cũng không muốn ai hỏi «tại sao ?»

Mức độ thù ghét Oanh ngày xưa đang lên quá cao, và có lẽ nàng cũng thế... Vì vậy nên sự gặp gỡ quá đột ngột ấy khiến cho hai người ngỡ ngàng quá...

Tôi hỏi đã Thủy bỗ tất cả những cái bẹn bỗ kiu... đã với nàng, ông thương gia rất «cọp» ở cái xứ ấn chính Saigon, nàng tìm đã cách gặp Oanh và bảo... chị em rất nhau đã ăn thật bỗ hãy nên ở Chợlớn.

Thay như điều đại khi hay tin người chồng cũ của nàng đã xảy cuộc đời bể tha hư hỏng đến nỗi bị mất sở và giờ đây không biết đã trôi về nơi đâu.

Sự đau đớn bất ngờ đến với lòng mình. Thủy không thể nào cầm được nước mắt... Nàng khóc khóc thật nhiều ngày trong bàn ăn, nàng bước mất cả chỉ của mình làm cho biết bao nhiêu khách hàng trong quán chú ý.

Trước sự đau khổ của cô gái Thủy. Oanh không còn thấy gạch tị bên gặp nàng như như ngày xưa.

Ngược lại Oanh thấy như có một gạch nối liền, để tạo thành một thứ tình cảm chân thật giữa hai cô gái đang sống kiếp giang hồ không còn biết đến tương lai và cũng đã quên mất hiện tại.

(*Còn nữa*)

Chiếp phách Hành

(52) ◆ Nguyên tác của KIM DUNG
◆ HÀN GIANG JUAN dịch Trung

CHƯƠNG 13

Ngàn dặm phò nguy

Mão Nhân cười hỏi :

Thanh Cạ ! Chính Thanh cạ cũng nói là Ngọc Nhi trung hậu thật thà. Vậy ra con chẳng ta đã biến đổi tính nết, có đáng thế không?

Thạch Thanh gật đầu

Đương đã thay đổi tính nết. Vì thế mà có người lợi dụng y để ngăn tai giải họa cho họ.

Rồi ông hỏi Thạch phá Thiên :

Ngọc nhi ! Ngọc nhi có biết bang Trường Lực tôn con lên làm bang chủ là cố dụng ý gì không ?

Đinh Đang vẫn là một vẻ cô nương chẳng biết sự trời sự đất là gì. Nhưng nàng nghĩ tới phải giấp một mẹ chồng tinh trang bề bảng nay không khéo tính toán hàng bông.

Nàng thấy Thạch phá Thiên muốn rút thân mà cứu thì trong đa hàn chân, liền đưa tay phải ra chiêu «Hồ giao thủ» nắm lấy huyệt linh đài sau lưng Thạch phá Thiên, tay phải sử chiêu «Ngọc nữ niêm chân» điểm vào huyệt Huyền khu chàng.

Thạch phá Thiên thấy hai cổ huyệt đạo bị tê đại rồi bị Đinh Đang bắng lên chuẩn vào gậm giường.

Mão Nhân là người tùng trải giang hồ, vừa nghe tiếng cạu con khẽ rên lên, là biết ngay là đã xảy chuyện gì rồi. Bà nóng ruột cứu con, hoịch đầu mà vào cánh cửa một cái, thêu cứu bị gẫy liền.

Mão Nhân vào phòng thấy cứu sẽ mở toang mà chẳng thấy quý tử đâu. Bà liền lớn tiếng gọi :

— Thanh cạ ! Mau vào đây !

Thạch Thanh cũng kiếm chạy tới.

Mão Nhân vừa hỏi :

Bà vừa nói vừa trở tay vào cửa sổ.

Hai người đồng thời chỉ đầu ngón chân phải xuống đất, song song chuyển vào cửa sổ. Những đồng đen một bóng trắng như đã chìm không lỗ mất ra, điểm bộ cả hoịch mất.

Đinh Đang là mình đuổi gấc, giương mắt thấy thế không khỏi khen thầm.

Vợ chồng Thạch Thanh đã giáo kinh nghiệm giang hồ mà chỉn bị nên lên một cách đề đàng như vậy là vì trong đàng nào nàng nên tầm thân cũng được.

Bỗn vẫn chẳng cam cung bị mất tích, tìm thân kiếm hiệp.

Đang đã cho thành Kiếm, là đoạn ngay nếu không phải Thạch Thanh thì ít là bang Trường Lực đã bị thế.

Lão bà phu cũng vẫn phòng chỉ cách tiếng rên của Thạch phá Thiên trong khoảnh khắc. Bà tính ra có thể đuổi kịp, nên không để ý nhiều khiếp trong phòng một lần nữa.

Thạch phá Thiên tuy bị Đinh Đang nắm lấy yếu huyệt, nhưng nội lực chẳng rất ghê gớm thức dậy tiềng khai được ngay. Có đâu người chẳng bị Đinh Đang đem chết, và chẳng cũng không muốn lên tiếng bỗ hoàn song thân. Trong lúc chẳng ngăn ngày nay vợ chồng Thạch Thanh đã song song vọt qua cửa sổ ra ngoài.

Gậm giường đây những giỏi bọi đất cái Thạch phá Thiên bít phải hết hồi luôn ba tiếng chẳng đất tay Đinh Đang từ dưới gầm giường chui ra thì thấy vùng mất đã bóng, ra chiếu bên lên vô cùng !

Thạch pha Thiên nói :

— Bỗ là gì gia cùng mà mà ta,

Đinh Đang nói.

— Tiếu nói đã rồi. Chiều hôm qua, tiểu muội đã nghe thấy Thiên ca gọi hai vị đó.

Thạch phá Thiên hỏi :

— Chỗ lúc nầu gia cùng mà mà ta quay về Đinh Đinh Đang Đang cứ ra tương kiến có được không ?

Đinh Đang ngạc đầu đi đáp ;

— Tiểu muội không muốn gặp bỗ hà nay. Hy đi coi gia gia tiểu muội chẳng ra gì thì đã nhiên hình vẻ cả tiểu muội nữa.

Mấy bốn nay Thạch phá Thiên được nghe sang thích chuyện trò đã nhiều, chẳng biết hay đang chủ trương làm điều ngăn ngừa, quang minh thiên đại nên đường lối khác bản Đinh bất Tam chẳng trăm ngàn cách nghĩ ra sao.

— Vậy thì làm thế nào ?

Đinh Đang cũng nghĩ bụng :

— Vợ chồng Thạch Thanh chẳng mấy lúc nữa sẽ quay trở lại, Nàng liền nói :

— Thiên ca qua phòng tiểu muội để tiểu muội nói cho chuyện nầy.

Thạch phá Thiên ngạc nhiên hỏi lại :

— Đinh Đinh Đang Đang cũng trợ trong khách điếm nầy ư ?

Đinh Đang đáp :

— Phải rồi ! Chẳng trợ ở đây thì của trợ ở đâu ?

Đặt lại nàng rẩy Thạch phá Thiên sẽ xuống qua cửa sổ nhảy xuống sân. Nàng nhẩy không thấy ai liền chạy tới một phòng nhỏhắc đây cửa bước vào.

Thạch phá Thiên vào theo rồi hỏi ngay :

— Gia gia của Đinh Đinh Đang Đang đâu ?

Đinh Đang đáp :

— Tiểu muội mặt mình chuẩn đi Gia gia không có đây ?

Thạch phá Thiên lại hỏi :

— Tại sao Cô gia không đi theo ?

Đinh Đang chẳng ngờ tiếng trả đáp :

— Con tại sao nữa ? Tiểu muội đến đây tìm ThiênCa, gia gia mà biết tất chẳng chịu cho đi, vì thế tiểu muội đã đi một mình.

Thạch phá Thiên tưởng lầng biết bao tâm động nói :

Thạch phá Thiên hỏi :

Đinh Đang hơn bỗ tuổi cười hỏi :

— Tôi bỗn qua sao Thiên ca ân nói chẳng có ý tứ gì, mà bỗn nay lại ý tứ đặc thế ?

Thạch phá Thiên cười đáp :

— Đinh Đinh Đang Đang tiểu nói : chẳng là là vợ chồng thiết tất phải giữ ý kín đáo ?

Đinh Đang lại đổ mặt lên.

Bỗng nghe người ném cửa có tiếng động. Thạch Thanh lên tiếng nói : Đây là mà tiểu phòng tiểu ăn.

Tiếp Then tiếng vẻ ngạc lớp cộp.

Vợ chồng Thạch Thanh giật ngựa đi mau ra khỏi điểm.

Thạch phá Thiên hỏi :

— Đinh Đinh DangDang có biểđường đi Phủ gia Hưng không ?

Đinh Đang cười đáp :

— Phủ gia Hưng là một người nơi đã hội. sao lại không biết ?

Thạch phá Thiên nói :

— Gia Gia cùng mà mà đến Phủ Gia Hưng để kiếm một người tên gọi Huyền kích Dương Quang. Vậy chẳng ta cũng rượt theo tới đó.

Chẳng gặp Đinh Đang cũ không nói đôi tay.

Đinh Đang động tâm nghĩ thầm :

Anh chàng ngốc này đã không biết đường đất. Ở đây đi phủ gia Hưng phải theo hướng Đông Nam, chỉ hàng ta đến chẳng chạy về ngã Đông Bắc. Như vậy mỗi lúc một xa thêm và không sự phải chậm vất song thêm chẳng nữa.

Nàng nghĩ vậy rất làm đắc chí trong lòng nhưng không lộ ra ngoài mặt.

Thạch phá Thiên nhìn nàng không chớp mắt.

Đinh Đang cười hỏi :

— Thiên ca chưa thấy tiểu muội bao giờ hay sao mà nó đờ vậy ?

Thạch Phá Thiên đáp :

— Đinh Đinh, Đang Đang, Đinh Đinh Đang Đang thiệt là xinh đẹp, so với mà mà chẳng ra nhân hơn.

Đinh Đang cũng cười bì bì nói :

— Thiên ca cũng đẹp lắm. đẹp hơn gia gia nhiều ?

Nàng nói xong, nỗi lên cười khanh khách.

Hai người truyền trò một lúc Thạch phá Thiên lại nhớ song, thân liền nói :

— Gia nương tìm không thấy ta, tất người bẩn khoăn trong đợ chẳng ta phải rượt theo ngay mới được.

Đinh Đang nói :

— Hay lắm! Thiên ca thật là người con hiếu thuận.

Hai người đã tiến cùng tiến tiếp trong bước ra khỏi quán đi liền

Chỗ quán cũng bỗ liền nhị thấy Thạch phá Thiên theo vợ chẳng Thạch Thanh vẫn ngồi trợ mà bảy giờ lại thấy mình chẳng ở cùng phòng với một cô gái xinh đẹp đi ra thì ngầm ngầm kinh dị. Hy thì nhau bàn tán về chuyện này đến mười mấy ngày. Những câu chuyện của hy tưu cũ mà hương vị cũng cô. Tam gác chuyện ngày xưa.

Thạch phá Thiên cùng Đinh Đang ra khỏi trấn Long cảu nhằm phía đông mà đi.

Hai người đi được chừng ba đặm thì tới ngã ba đường. DinhDang không ngăn ngừ gì nữa, nhằm nẻo Đông Bắc thẳng tiến.

Thạch phá Thiên yên trí nàng biết đường rồi, liền sánh vai mà đi. Chẳng nói :

— Gia mà ta cưỡi ngựa chạy nhanh. Nếu người không dùng lại ăn uống ngủ ngơi, thì mình thẳng rượt theo kịp được.

Đinh Đang bỗn mỗi cười nói :

— Cớ tìm đến Dương gia ở Phủ Gia Hưng là được gặp Gia mà Thiên ca đã người lên cùng sự lực đường chăng ?

Thạch phá Thiên cười đáp :

— Gia mà ta thấy phải cớ ở lớt chân, khi nào lại chẳng biết đường ?

Hai người vừa đi vừa nói chuyện rất là vui vẻ.

Thạch phá Thiên ở với song thân mấy đêm đường được giáo huấn khá nhiều, nên đã hiểu được đôi chút việc đời.

Đinh Đang thấy chẳng không ngờ ngẩn như trước nữa thì trong lòng mừng thầm, tự nhủ :

— Thạch lang sau thời kỳ lâm trọng bệnh, bao nhiêu việc cũ đều quên hết. Nhưng những việc mới đây chỉ nhắc chẳng mà lần là khang nhớ ngay.

Thế rồi giọng đường, nàng đem lẽ lối giang hồ, nhân tình thế thái nói cho chẳng nghe.

Mặt trời đứng ngọ, hai người ngồi một thị trấn nhỏ định nghỉ chân ăn uống.

Đinh Đang đi vào đại đường thì thấy ba dãy bàn ghế một mặt đã đầy những khách ngồi. Hai người liền tìm vào một bàn nhỏ ở trong góc phòng.

Phạm điếm vẫn tay không rảng lắm mà gã tiểu nhân vẫn mới lấy cơm canh cho khách ngồi ở ba bàn lớn, chưa được rảnh để lại hỏi đến hai người.

Đinh Đang thấy bàn bàn lớn, có đến mười tám mười chính người trong đó có đến ba người đàn bà không phải vào hàng thiếu nữ mà nhan sắc cũng tầm thường. Bọn khách này đều giải bình thường mình nói tiếng thổ âm ở Liêu Đông. Hy uống rượu bàng bát to, miệng nghiến ngấu những món thịt lớn. Người nào cũng vẻ kiêu hùng, thì nghị bung.

Bọn người giang hồ này nếu không phải trong viên cực thì cũng là hào khách lục lâm.

Nàng đáo mà nhìn qua một lát rồi không để ý đến nữa, bụng bảo dạ :

— Ta cùng Thiên Ca sống vai đi đường lại cùng ngồi bàn ăn uống, kể ra cũng khoái hơn bọn kia nhiều.

Lòng nàng đã hỉ hả nên đã không thấy điều tiếu nhị đến hồi bạn, mà cũng không lấy làm bực tức.

Bỗng nghe người ở ngoài cổ lên tiếng :

— Hay lắm ! Cô đủ rượu thật mà lão gia lại đang đổi đây !

Thạch phá Thiên nghe giọng nói rất quen. Chàng nhìn ra thấy một lão già râu bạc trắng vẻ. Lão chính là Đinh Bất Tứ.

Thạch phá Thiên giật mình kinh hãi là thầm :

— Hỏng hết rồi !

Chàng ngoảnh đầu nhìn vào trong khẽng giám đối diện với lão Đinh Đang khẽ nói :

— Thôi ăn cùng tiểu muội đã đến đó ! Thiên ca đừng ngỏ ý để tiểu muội cái trang đó.

Nàng nói xong không chờ Thạch phá Thiên trả lời chuồn thẳng vào hậu đường.

Đinh Bất Tứ thấy bốn bàn gốc bỗ trống mà lão không vào ngồi lại ngồi xuống ghế đó mặc ở gần giữa. Vai bên trái lão hướng đại hán ngồi bên đây lui ra.

Đại hán tức giận đứng sức hất lại. Gã nghỉ bụng :

— Lão già này được mấy hơi mà chịu đựng được cái hướng của ta tất lão phải ngã khỏn.

Ngờ đâu gã vừa đương đem sinh Đinh bất Tứ thì bỗ một luồng khí lực vô cùng mãnh liệt bất ngược lại khiến gã ngã không vững, đít phải nhẩm lên, người cũng siêu đi.

Đinh bất Tứ vội đưa tay trái kéo gã lại nói :

Đừng khách sáo lão chi ! Chẳng ngã gã cũng ngã.

Lão kéo tiếp lại gã đại hán mới khỏi ngã.

Đại hán tức giận vẻ mặt xám xanh nhưng không biết lão thế nào ! Đinh bất tứ vẫn khỏi hỏi :

— Nào xin mời ! chẳng ta bất tất phải khách sáo nữa.

Lão bưng bát rượu lên ngửa cổ uống một hơi cạn sạch.

Lão lại cầm đũa của người khác gắp một miếng thịt bỗ to tướng cho vào miệng nhai nghiến ngấu ra vẻ rất ngon lành.

Những người ngồi trên ba bàn đều không biết lão là ai ?

Nhưng thấy đại hán kia nổi cơnói công đều vào bụng thượng thêm mà bị lão hích xuýt nữa ngã lăn thì đã biết lão tiếp tục đó hàng

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Số 108 ● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN ● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

HỒI 32

Kình Thiên nhất trụ đã Mai Hương.

Thiếu nữ áo xanh che mặt cười rộ đáp :

— Mụ muốn bắn cô nương tự xử ư ?

Hác Mai Hương trợn mắt lên. Bộ mặt xấu xa đầy đặc sắt khi coi rất hung dữ, mụ nói :

— Con nha đầu kia ! chắc người biết lão thần đã nói sao là làm như vậy.

Mụ vừa nói vừa đưa tay ra như móng chim nhằm chụp vào trước ngực thiếu nữ áo xanh. Chiêu trảo này cực kỳ hiểm độc, coi tế người không nhanh không chậm, nhưng khó lòng nẻ tránh hay chống cự.

Thiếu nữ áo xanh che mặt vung kiếm lên vạch thả nh nửa đường vòng tròn.

Hác Mai Hương thu tay về lùi lại ba thước.

Phi Kiêm suýt nửa buột miệng hoan hô vì chiêu kiếm của thiếu nữ thật là tuyệt diệu, chẳng những nó đã kìm mồn hồ mà có cả thể công nằm trong thế thủ. Nếu Hác Mai Hương không rút tay về, nhất định vập phải đọn phản kích tri mạng.

Hác Mai Hương vừa ra mặt thiếu thật bại bộ mặt xấu xa của mụ cũng hung dữ hơn. Mụ cười lạt một tiếng. Tay phải lại xóe ra phòng tới. Tay trái dựng lên như lưỡi đao chém tại ngang. Chiêu này gồm hai thức đều bị hiểm kỳ dị...

Thiếu nữ áo xanh không dám ngăn đỡ bằng chiêu thức vừa rồi. Nàng bằng mình lùi lại tám thước.

Hác Mai Hương rướn tới như cuồng thao hình. Hai tay mụ ra chiêu thức khác nhau đánh tới cực kỳ độ độc, khiến người coi cũng phải kinh tâm động phách.

Tà ba nữ áo xanh che mặt lỗ ra những tia hàn quang, bức bách Hác Mai Hương phải lùi lại lần thứ hai.

Phi Kiêm không nhìn được nữa, chẳng bằng mình ra đứng xen vào giữa hai người, quay lại nhìn Hác Mai Hương nói :

— Xin tiền bối cho vãn bối giải quyết với cô nương đây vụ câu chuyện đi vâng.

Hác Mai Hương tức giận quát lên :

— Người hãy lui ra ! Chỗ này không phải là việc của người.

Phi Kiêm mặt lạnh như băng xăng giọng :

— Vãn bối cũng cô nương đây có ước hẹn xới nhau gặp mặt để dứt thoát cho xong nợ cũ.

Hác Mai Hương nói :

-- Chỗ này do lão thần làm chủ.

Phi Kiêm bẩn tính cao ngạo, chẳng nghe mụ nói vậy khăng nhìn được nói. Nhưng vì nể mặt Đông Phương Phi Vân, chẳng phải cố nêm lòng đẹp con tức giận lạnh lùng nói :

— Vãn bối cũng không muốn đoạt chủ vị làm gì.

Hác Mai Hương xua tay nói :

— Người hãy lui ra !

Phi Kiêm cũng không vừa, chẳng đáp :

— Vãn bối nể mặt Đông Phương cô nương, nên đổi với tiền bối phải giữ lễ mà thôi.

Hác Mai Hương trở tay vào mặt Phi Kiêm nói :

— Nếu không vì ngươi, thì lão thần cũng không để cho người được rườm lời như vậy.

— Theo ý tiền bối thì làm thế nào ?

— Người biết điều thì quay về phòng đi là hơn.

— Nếu vãn bối không chịu thì sao ?

— Lão thần đã nói là không thay đổi nữa.

Phi Kiêm không chịu được nữa, bằng giọng mặt tiếng rồi lạnh lùng nói :

— Xưa nay vãn bối cũng không chịu thay đổi lời nói bao giờ.

Hác Mai Hương quát lên :

— Đừng rỏ thôi điên không trước mặt lão thần !

Mụ vừa quát vừa vung chưởng nhằm Phi Kiêm đánh vào quãng không. Chưởng lực mãnh liệt dường nghiêng non dốc biển.

Phi Kiêm không ngờ Hác Mai Hương động thủ một cách đột ngột, chẳng bị bắt lúi lại đến bảy tám bước.

Mấy à thiếu nữ áo hồng đứng gần đó cũng bị chưởng phong xô tới làm cho người lảo đảo xiêu đi.

Thiếu áo xanh đứng bằng quan, vẫn không nói nửa lời.

Phi Kiêm hai mắt đỏ song, tức giận run lên nói :

— Tiền bối đừng ép người bức bách vãn bối phải động thủ.

Hác Mai Hương đa mặt dần đeo co rúm lại, cất giọng the bé nói :

— Ngươi đừng ỷ mình được súng ấi mà lên mặt kiêu kỳ, dưới mắt không coi ai vào đâu.

Phi Kiêm tức giận không biết nói thế nào. Cây : ỷ mình được súng ấi mà lên mặt kiêu kỳ » như một chây nặng đánh vào lòng tự tôn của con người vô sỉ. Toàn thân chàng run bần bật. Thiệt là một cái nhục chưa từng thấy trong đời chàng.

Chàng nghiến ngiến đi tiến lại hai bước tới trước mặt Hác Mai Hương. Mắt lộ hung quang, da mặt xám ngắt, cất giọng run run hỏi :

— Tiền bối định tâm làm nhục tại ha chăng ?

Hác Mai Hương thấy Phi Kiêm diện bộ hung dữ, bất giác lùi lại một bước hỏi :

— Thế thì đã sao ?

Phi Kiêm thét lên :

— Tại ha không chịu nhục được.

— Vậy ngươi định làm gì lão thần ?

Phi Kiêm nghiến răng nói dằn từng tiếng :

— Kẻ vô sỉ thà chịu chết chứ không chịu nhục. Tôn giả nên biết thế nào là ân miếng trả miếng.

Hác Mai Hương mặt chiếu ra những tia sáng hung dữ, mở tóc bạc đứng đứng lên, dằn giọng hỏi :

— Phải chăng ngươi muốn đánh nhau với lão thần ?

— Chính là thế đó.

— Ngươi nên biết gươm dao không mắt, quyền cước vô tình, — Tại ha mà không địch nổi tôn giả, thì đó là tại nghệ kém cỏi, có chết cũng chẳng oán hận gì ?

Hác Mai Hương trợn mắt lên quát hỏi :

— Nghe giọng lưỡi ngươi, dường như ngươi định liều chết với lão thần phải không ?

Phi Kiêm lạnh lùng đáp :

— Quả đúng thế thật !

Hác Mai Hương dịu giọng một chút :

— Ngươi hãy nghĩ tại coi.

Tại ha nghĩ nhiều rồi.

— Lão thần chỉ bắn khoăn có một điều là đập chết người rồi không biết trả lời Phi Vân ra sao mà thôi.

(CÒN NỮA)

● XUÂN TÒNG phỏng tác

(Số 108)

CHƯƠNG IV

Chú Phày và sở gián điệp V.N.

Trong khi ấy viên chánh đảng đang ngồi thảo luận với Huệ Linh, một nữ nhân viên đẹp tuyệt nhất đã trong xác đụng sắc đẹp tới cho ấy đem nhiều kết quả vẻ vang cho tổ chức.

Chánh đảng vẫy thay tế đi ngay vào đó :

— Tế chuẩn bị cho mọi người như em, vì công tác nầy vừa tế nhị vừa khó khăn mà ấy nhất là nữ đạn. Vì lẽ ấy tôi ra lệnh cho em tới đây để giao công tác.

Tôi tin em đã sẵn sàng và đầy đủ tinh thần để nhận lãnh...

Ngồi nghe chánh đảng nói Huệ Linh đa hiểu đây là một nhiệm vụ mà thể chánh đảng đã phải dích thân đến, thì chắc chắn là công tác không dễ dàng gì.

Hiểu lại ngoan nên Huệ Linh đã đáp :

— Đại ca việc chi phải mất công tới đây... lúc nào em cũng sẵn sàng phục vụ tổ chức, vì tổ chức đã cứu gia đình em trong cơn hoạn nạn. Ơn ấy bao giờ em có thể quên được...

Viên chánh đảng đang buồn phiền bỗng nét mặt tươi hẳn lên rồi dịu dàng nói :

— Tế biết chỗ... nhưng em nhắc làm chi câu chuyện ơn nghĩa ấy... Chúng ta ngồi kỹ luật rất dễ dó ra còn là những con người có lý tưởng cùng chung 1 mục đích đó đó cho thân hơn cả tình ruột thịt...

Huệ Linh qua bộ bà ba hàng lụa tên lam nổi bật những nét cùng tuyệt vời, được dáng vẻ tiếp đãn dương lên pha cà phê rồi bưng lại trước bàn mời chánh đảng :

— Đại ca đang ly cà phê nầy cho tính tao vì đại ca cho phải trở về Saigon chứ...

Chánh đảng thấy cô chỉ và lời nói của thược viên Huệ Linh không khác nhau lại chuyện đã vững vàng...

Chánh đảng như mê về 15 trước đây.

Huệ Linh giống mẹ nàng như đúc. Cũng đẹp, cũng hiếu dịu, và cũng ác độc nếu phải trả thù ai...

Vậy mà mà của Huệ Linh đã bỏ ba của Huệ Linh... nhưng câu chuyện bi thảm ấy không bao giờ chánh đảng tiết lộ với phụ y sắp chết hoa mày với cho Huệ Linh biết trong tâm.

Bây giờ Huệ Linh là 17 có gái đương thì và đôi lần, nếu không nhờ lại câu chuyện bi đát ấy có thể chánh đảng đã ra ngăn... vì nhớ tới mẹ của Huệ Linh.

Trong khi chánh đảng đang thần thờ thì Huệ Linh đã kéo ông về bàn tọa.

— Sao hôm nay đại ca...

Chánh đảng gượng cười nói tiếp :

— Ta đang suy tính coi để em hoạt động ở đâu cho có lợi...

Huệ Linh bèn đề nghị luôn :

— Nếu được ra ngoài nước em càng khoái... ở V.N. mãi cũng chán ngán...

Chánh đảng giải thích :

— Hãy có thể nếu tên F 13 hoạt động ngoài phạm vi V.N.

Suy nghĩ một lát, chánh đảng nói tiếp :

— Lần nầy... em phải làm cách nào kẻ lọt vào sở gián điệp trung ương thì mới coi yên tâm được lắm. Mà muốn vô thì em phải hy sinh cho lấy F 13...

Huệ Linh đáp liền :

— Đừng xây không khó... miễn anh cho em biết hiện F 13 đang ở đâu, em sẽ có cách để y phải tìm đến em, rồi em em luôn...

Chánh đảng đỏ dầm mặt, nay thấy Huệ Linh ,tỏ rõ thái độ thì mới an lòng bèn cho nàng biết mọi chi tiết về F 13.

Mỹ tip bỗ xe kèn theo chánh đảng F 13 cộng thêm những chi tiết chánh đảng trao cho Huệ Linh và dặn kỹ càng :

— Em nghiên cứu cho kỹ rồi trả lời cho ta như thường lệ qua hệ thống thường xuyên, càng sớm càng hay.

Huệ Linh lách tập bỗ xe rồi khéo leonhét gọn nó vào cái «voutiere» ở ngay... rồi ra xe...

Chánh đảng đưa Huệ Linh ra cửa, ân cần rồi ném xuống cần lầm cho con đưa bắt thắt trên Mười có Hồng.

Một hình ảnh không khiếp đã hãy ra trước mặt chánh đảng :

Tên Mười có Ma nằm bắt tình, mặt mũi xưng lên như cái tô, khăn tím, mũ mo đầy người...

CÒN NỮA

Trên đài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 108)

CHƯƠNG V

Nghe tin đó, Luật cuống lên :

— Xin đại ủy cho người chớ các nhân viên của tôi... đi cấp cứu ngay đi. Trời ơi...

Đại ủy Minh cười nhẹ :

— Không chết đâu đừng cuống lưu ý ở I Hộ chỉ bị thương xoàng thôi. Bao nhiêu đồ, ông đủ chúng mình cho kẻ dưới tay thầy rồi thiện chí và tình cảm của một người sếp rồi.

Luật van nài :

— Đại ủy hãy giúp đỡ cho tôi trách nhiệm lấy tội gì thì tôi xin chịu hết trách nhiệm lấy một mình. Các nhân viên của tôi không có tội tình gì hết. Họ chỉ là kẻ thừa hành mệnh lịnh của tôi mà thôi

Dũng gật gù :

— Cảm động lắm ! Thôi được rồi !

Đoạn chàng vẫy tay bảo hai quân nhân vừa xuất hiện :

— Hai chú chở hai quân nhân ngu lãnh lịnh ngay đi. Bảo anh em tập trung dưới nhà; chuẩn bị trở về trại.

Ngay sau khi hai quân nhân ra lãnh lịnh quay trở xuống lầu, đại ủy Minh bảo Dũng :

— Bây giờ cậu tính sao đây ? Đưa bọn nầy về trại chớ ?

Dũng vuốt cằm, suy nghĩ; chẳng cũng chưa biết phải đối xử với bọn Luật ra thế nào cho êm đẹp. Dù sao chàng cũng nên chừa cho Luật một lối thoát. Giải đoạn thứ nhất trong kế hoạch đã được hoàn tất một cách tốt đẹp. Ngăn chặn bọn Luật trên đường đuổi bắt Nguyên và Hương là công tác đầu tiên và cần kíp nhứt. Chàng đã thắng được Luật rồi.

— Đại ủy Minh bực dọc :

— Nói đại mẹ ra đây cho nó biết đi. Tôa còn chờ đợi gì nữa ? Chỉ có hai lẽ mà thôi. Một là nó tiếp tục theo đuổi, hai là nó buông tha cho người ta nhờ. Thật là giản dị.

Dũng vỗ vế bạn :

— Tôa đừng sốt ruột ! Vấn đề có hơi tế nhị, phức tạp một tí. Cần có thì giờ để thông tư tưởng hắc ám mê muội của nó.

Đoạn chàng nhìn sang đám em út của Luật cất giọng nghiêm nghị :

— Tôi biết mấy bố vô tội trong vụ nầy. Mấy bố chỉ là kẻ thừa hành mệnh lịnh của xứ Luật mà thôi. Vậy chúng tôi cho phép mấy bố tự do ra về.

Bọn Cô, Hiền, Sang, Thêm và hai tên mật vụ khác chưa kịp vui mừng thì Dũng điểm mặt chúng, nói tiếp :

— Nhưng, tụi bây nên nhớ kỹ điều nầy là cố lỉnh cấm tụi bây tìm cách phục thù. Tất cả bây trở về cơ quan và phải giữ kín mồm, kín miệng. Sếp của tụi bây được xem như là con tin. Nếu nghe ,ó điều gì rắc rối xảy ra, tụi tao làm thịt sếp của tụi bay liền hiểu chưa ?

Cả bọn liếc mắt nhìn Luật rồi cất tiếng đáp một lượt. Đại ủy Minh tiếp lời bạn nhằm khùng bố tinh thần bọn chúng :

— Tụi bây càng lảm to chuyện, tôi tụi bây càng nặng. Có lẽ ông đoàn trưởng của tụi bây đang sốt ruột sốt tụi bây ở nhà. Ông ta chắc chắn đã bị ông cụ và bà cố vấn ngo sát đa rồi đó.

Rồi chàng hết hàm bảo Luật :

— Ê, xứ Luật ! Xứ bảy truyền lịnh cho em út của xứ đi.

Luật nhìn các nhânviên của mình với ánh mắt buồn hiu. Chàng còn đang lưỡng lự thì đại ủy Minh quát lớn ;

— Mau đi ! Sao còn đứng cám miệng hến ra đó ?

Luật giật mình, ấp úng truyền lịnh :

— Thôi, các anh em hãy bỏ qua... chuyện đáng tiếc... nầy đi. Về sở đừng nói đi nói lại điều gì hết.

Đại ủy Minh lảm bảm :

— Đến nước nầy mà vẫn còn nói giọng nghe hách quá ! Thảo nào tụi bây không gieo khiếp đảm cho lương dân ! Thật, khốn nạn hết sức !

Chưa nghe bọn kia trả lời, Dũng trừng mắt hỏi :

— Tụi bây tính sao ? Có chịu vâng lời ông trung ủy sếp của tụi bây không ?

Bọn mật vụ cùng đáp một lượt :

— Dạ chịu ! Dạ nghe !

Cô cảm tới hỏi giọng lo lắng :

— Rồi trung ủy của tôi...! sẽ ra sao ? Nhị vị đại ủy có thả trung ủy tôi ra không ?

Dũng bước tới vỗ vai Luật mỉn cười đáp :

Tao xin bảo đảm tánh mạng của trung ủy mầy. Chỉ cần chấp thuận một điều kiện, trung ủy mầy sẽ được trả lại tự do ngay. Còn nếu trung ủy mầy cứng đầu thì... sẽ có chuyện lớn. Thế nhơn bọn tụi bay ai có một ông sếp mới. rết mới !

Luật hỏi nhanh :

—Điều kiện gì thưa đại ủy ?

Dũng nắm vai Luật kéo đi tới, đáp giọng lạnh lùng :

(Còn nữa)

— Số 106 — ● thâm tình thời đại của hoài diệp tử

CHƯƠNG BAY

Đông nấp ngoài :

— Thì thật rồi Hương, tôi cũng chỉ biết đại khái là cô nhàng tâm ảnh rất đui tai hại cho Hương vậy thôi nhưng, chưa được dịp cầm tay nắm lấy để tại hại cho Hương vậy thôi nhưng, chưa được dịp cầm cắc nắm lại là tại tôi tôi đây nói rất nhiều chân tình để nói Hương. Hoàn toàn không có gì mờ ám hết. Hương hình tình lại đi.

Tin thêm nữ :

— Đông nói thiệt đi Hương. Một vụ ám hại người, tất phải có thủ phạm. Tại tôi nói mau là tôi đây nói ý khai tên chỉ mặt thủ phạm để giúp Hương.

— Ai ?

— Con em gái nguy hiểm của tôi.

Hương lại kêu khẽ :

— Loan, chính Loan sao. Tại sao Loan lại làm vậy. Loan có ý gì sở, bằng cách nào để thành hình cho những tâm ảnh đó ?

Không khí bỗt cùng thăng. Tin cầm giác nhỏ mình phần nào. Anh ta quay sang Đông :

— Có lẽ tiếng nói của tao, tức của người trong cuộc, có lẽ đáng tin cậy hơn của mao.

Đông không tỏ chối, tuy nhiên nẫn giọng không được mạnh dạn lắm :

— Tất đã làm mất lòng tin của em nữa giờ có thể không tin tốt nữa. Điều, những gì tôi hay biết được, tôi cứ nói hết rồi cần tin hay không là phần Hương.

— Tôi sẽ tin liền.

Không vội, Đông rút đôi điều thuốc. Thả cái nông khói, anh ta :

— Chuyện khởi đầu ra sao tôi không rõ, tôi muốn nói tôi không rõ giữa Hương với Loan có thù oán chi không, nhất là oán thù như thế nầy. Tôi nhận việc từ đặt ngôi Loan tới nhà, cấp tiền cho những kiểu hình thả lỉ như vậy. Tôi cũ do dự hết chọp với ai. Loan cho biết là Hương. Thực lỉnh lắm ngại lắm. Tôi cũng biết Hương đâu có ưa gì tôi nữa. Cả điều, Loan can kết cuộc chẳn là lúc đó Hương hoàn toàn không cần hay biết gì. Do đó, tôi mới yên tâm nhận lời. Tôi coi sự ưng thuận đó như điều tôi cần thiết ở, nếu không tôi, Hương cũng bị Loan nhờ tôi mặt đứa khác. Đến đây con trai thì nếu ai là chỉ ở một việc được cho không như vậy đâu. Tôi nghĩ là Loan sẽ dễ dàng nhờ được đứa khác, như vậy chỉ lội nghiệp thêm cho đời Hương.

Tăng phải tăng giúp theo đôi chuyện bỗ của Đông, cũng tăng phải tăng giúp Hương cảm giác nghẹt thở bỗ tăng hồi xúc động mạnh. Đông thêm :

— Hương của nhỏ một đêm nào tôi đự tiệc tùng chỉ để tại nhà Loan không ?

Hương gật mau, thêm :

— Có một bữa tiệc Loan bày ra mừng ông anh trời đánh của mình bị đuổi khỏi nhà.

— Có lẽ đúng bữa tiệc đó. Tôi theo lỉnh Loan ngồi đợi trên lầu để sẵn sàng bắt tay nó việc khi được mọi bữa tiệc mới. Quả thiệt, chúng tôi được Loan đưa xuống dưới nhà thì Hương đã nằm soát trên giường, không còn hay biết gì nữa. Tuần tự trong chập nhoáng, mọi việc bắt đầu theo như ý Loan muốn. Đến chúng hoàn thành hết, tôi rút đi mà Hương cũng còn mê mản.

Nhịp thở Hương bắt đầu nặng nề, hào hển. Đông nhận biết phần ông đã của Hương đã được dần nên nhiều, nếu kỏ ông. Hương đã có thể choáng sáng ngã xuống.

Đông kể chuyện :

— Mấu rượu của Hương trong đêm đó lí nên, tôi nghĩ là Hương bị đánh thuốc mê hơn.

•Thôi, nếp thì không cần gì cho hoài nghi nữa !•

Hương đã thấy có thể tin cậy lời ở Đông bởi, ngay trong đêm thức giấc thấy nằm bên cạnh Loan, Hương đã thắc mắc nhiều, thắc mắc bởi độ rượu kỳ lạ. Cũng trong đêm đó, Hương đã không tin sẽ rượu đó làm cho say bằng một con say nghiêng ngả quên hết đời trên nấy, tuy nhiên, bởi không nửng ở lý lẽ đã nghịch, Hương cũng đành buông xuôi cho qua chuyện luôn.

Bây giờ thì lời tự thú cũng tiết lộ của Đông cho Hương cần sa lại Mọi sự thật rõ đem thêm hay cho đời Hương đã chui ra sáng một cách kết xác để đông.

Hương rưng rưng nước mắt :

— Trời ơi, tôi không ngờ người ta đã tâm đến cộng. Bà bạn thân thiết thế lại nhau bằng cách gió gém đến cộng được vậy ...

Tin thay lời Đông :

— Đời khi đã không phải là trường hợp phân bội ta.

(CÒN NỮA)

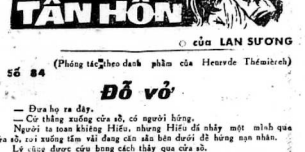

● của LAN SƯƠNG

(Phóng tác theo danh phẩm của Henrvde Thémitrch)

Số 84

Đỗ vỡ

— Đưa họ ra đây.

— Cửa thằng xuống cửa sổ, có người hứng.

Người ta toan khiêng Hiếu, nhưng Hiếu đã nhảy một mình qua cửa sổ, rồi xuống tầm vài đang cần sẵn bên dưới để hứng nạn nhân.

— Ai chuẩn được cùng hãng cách thầy qua cửa sổ.

Người gật đau vội nói :

— Đem cô ấy vào nhà tôi, săn sóc gấp, Tại nghiệp... cô ấy vừa nói chuyện với tôi.

Người đàn ông đặt Lý xuống giường và lần đầu tiên nhìn kỹ mặt nạn nhân...

— Lý !... Em ở cùng một nhà... em là vợ của Hiếu ?

Lý đặt nhiên mở mắt kêu to.

— Anh Hiếu ! Anh cứu em ra khỏi lửa hả ?...

Hưng mim cười khoác tay, không nói một lời bước nhanh ra khỏi cửa phòng.

Hưng tìm ông chủ nhà và nói khẩu thiết.

— Có lẽ người đàn bà nầy không còn tiền để trả nhà, nhưng vì nhân tao lại gium tôi cho cô ấy số tiền nầy. Ông nhân giúp cô ấy đừng tìm hiểu tôi làm gì, tôi cứu cô ấy vì bổn phận làm người.

Trong buồng Lý toan đứng lên chạy theo Hưng, nhưng vì nhớ đến vết thương quá nặng, nàng không chịu nổi, tế xuống gạch, rồi bỗ tỉnh.

Trong lúc ấy bên ngoài đội cứu hỏa đang làm việc với cái trong tâm của nghề nghiệp. Vì một chiếc xe của Sở Cảnh sát hập cùng đó ... Chạy thẳng vào nhà thương Chợ quán. Có người thấy y Hiếu đang ngồi cùi một vào hai tay...

Hiếu hết

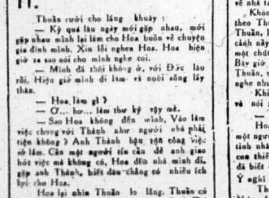

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TỬ LA

Số 108

11.

Thuần cười cho lắng khuây :

— Kỳ quá lắn ngày mới gặp nhau, mới gặp nhau mình lại lâm cho Hoa buồn vì chuyện gia đình mình. Xin lỗi nghen Hoa. Hoa hiện giờ ra sao nói cho mình nghe coi.

— Mình đã thích không ở, với Đức lau rồi. Hiện giờ mình đi làm và nuôi sống lấy thân.

— Hoa hỏi gì ?

— O... ho... lâm thư kỳ vậy mà.

— Sao Hoa không đến mình. Vào lâm việc chung với Thành như người nhà phải tiện không ? Anh Thành hiện vẫn còng việc số lâm. Còn mặt người tin cậy để anh giao hết việc mà không có, Hoa đến nhà mình đi, gặp anh Thành, biết đâu chúng có nhiều ích lợi cho Hoa.

Hoa lại nhìn Thuần lo lắng. Thuần có ngụ ý gì không tương cho chuyện nầy ? Tại sao Thuần lại xô mình lại gần Thành ? Thế thách chăng ?

Thấy Hoa do dự, Thuần tiếp :

— Cô gì mà ngại Hoa ? Anh Thành có nói cho mình biết chuyện trước kia nhờ Hoa giới thiệu với ông Phát. As nghĩa đó, gia đình mình lâm sao quen được ?

Dĩ Hoa, vẫn nhà mình, rồi nói chuyện thêm không gặp Hoa thì Gặp Hoa mình không yên nổi không có được cuộc sống của Hoa. Và không thể để Hoa phải khổ nữa.

Hoa ngạc nhiên :

— Anh Thành có nói với Thuần vệ chuyện ông Phát ?

— Có, sao Hoa lại ngạc nhiên ? Gia đình thì anh Thành vẫn phải nói cho mình biết chứ ? Đi, Hoa về nhà ta nói chuyện thêm.

Không có cách nào từ chối được, Hoa lại phải theo Thuần về nhà Thành. Cách ăn cũng của giadình Thuần, lâm cho Hoa nghe se lòng. May mắn hôn, cái nầy là tổ ấm của nàng. Duyên nợ của cuộc đời một chút cạn sự Hoa đã đạt mất hạnh phúc trên Bây giờ lại thành người tình lén lút, Đứng trước mặt Thuần, một người lúc nào cũng hiền từ, dễ tin, Hoa nghe như mình nội trên lửa bỏng.

Khi Thuần ăn bề Thăng ra trao cho Hoa và nói :

— Con lại đi đi con, mừng đi đi con.

Hoa ôm nó vào lòng mà nói tất cả tình thương của một người mẹ, nàng hâu bề những chiếc hôn thơm thơ tình nhân ái. Một phát xác động, Hoa nghĩ đến đứa con thiếu mẹ mớn của mình. Nó của nàng giờ đây đã biết đi, biết chạy và đã đi học được rồi chăng.

Ý nghĩ xót thương con lâm Hoa rơi nước mắt.

Thuần rất để mũi lòng, tự nhiên thấy bạn khóc không biết chuyện gì nàng cùng khác thêm, giọng tức tối, Thuần nói :

— Nếu không có gì trở ngại riêng cho Hoa, Hoa đến đây ở với gia đình mình cho vui. Hãy coi như gia đình của Hoa vậy.

Thương bạn quá, Hoa nhìn Thuần với tất cả lòng cảm mến : Thuần ơi ! Nếu Thuần biết được tất cả những hành động xấu xa của Hoa thì chắc giờ phút nầy Thuần đã tống Hoa ra khỏi cửa rồi. Có lẽ đâu Thuần lại muốn chứa chấp Hoa, một đứa bạn chẳng ra gì nầy !

Đứa bé nhìn tóc Hoa, tân mân cười vô tư. Thuần nói với con :

— Ừa, nằm đi con. nằm tóc đi Hoa, hiểu đi Hoa ở lại với ông con mình đi con.

Hoa gượng cười mà lòng xót xa, « thất nữa chơi, nữa thiệt :

— Cha hai mẹ con bình nhau hả ? Tui bằng ở đâu. Tui có nhà của tui chớ !

Thuần vẫn ra vẻ thật thà cam giờ :

— Thôi mà Hoa. Ở đây với vợ chồng mình đi. Mấy năm nay mình sống cô đơn lắm. Không có một người bạn để tâm sự. Cô được con Thủy thì nó đi du học rồi. Hoa ở đây mình mừng lắm.

— Ở quen nhà, chừng nào ! hay về xứ ?

— Đưa chồng một năm nữa.

— Lại đại rồi Thủy bơn tại mình hết.

— Tuổi trẻ bây giờ, bỏ học giữ lắm. Họ có phương tiện bỏ học hơn mình hồi đó. Người ta hay trách tuổi trẻ ham chơi, lười, chớ theo mình thấy, đó chỉ là một số ít thôi. Con đa số ai cũng chịu học tới nơi tới chốn hết.

— Dão sao số cũng ảnh hưởng nhiều tới những người non đa, trong những gia đình thiếu phương tiện, cha mẹ không thể kiếm được con cái. Thuần nghĩ coi, cuộc sống thì khó khăn, chạy ăn để nuôi gia đình không kịp thì giờ đâu đâm ngồi tới con.

Trong thấy thì một số người khác lâm giàu quá đỗ, lại vung tiền ra xài phí một cách quá đáng. Tuổi trẻ mới lớn lên, lâm sao không bị lôi cuốn, để rồi những hành động dại dột, như mình thấy ở các bào cùng tên tức hàng ngày đó.

Thuần tiếp tìm cười :

— Bỏ nói hay một nhà xã hội học, mà nó đúng có lâm bộ đánh trống lảng. nghe. Tôi nhớt định bắt bố phải ở lại đây với mẹ con tôi đó.

Hoa cũng cười theo bạn ;

— Tôi thiệt chịu thua bố, nói lâm sao cũng không tránh khỏi. Chuyện gì bỏng thăng để sinh nghĩ lại đã chớ. Con anh Thành biết ấn chịu cho mình ở không ?

Thuần tế mặt qui, khi bạn nhắc đến tên chồng mình. Nhưng ngoài mặt nàng vẫn giữ vẻ điềm đạm :

— Gì chớ chuyện đó Hoa khỏi lo, mình hiểu anh Thành mà.

Hoa ý nhị hỏi lại :

— Thuần hiểu sao ?

— Anh mà nghe nói Hoa ở đây là chịu lẹ. Lâu sau bạn bè mình thắc mắc hoài. Lòng biết Hoa hiện giờ ra sao. lâm gì ? Ơn nghĩa nặng ơn không trả được thì lâm sao ăn vui. Để rồi Hoa coi lát nữa ảnh về đây mà không mừng quá thì thôi.

Sao Thành lại nói với Thuần những điều quá vậy ? Rồi nàng mỉm cười, chuyện vợ con người ta không nói sao được ? Còn mình là gì ? Ừa, là gì đây ? Ngờ ngẩn quá... Hoa chợt nghe đau nhói trong lòng. Mình thật là người vô duyên. Mình có thể xen vào cảnh đầm ấm của Thuần được không ? Thuần hiểu quá. Nhưng rồi mình xa Thành được không ? Thật là khó lâm !

Hoa cứ phải ngụp lặn trong hai giòng tình cảm.

(Còn nha)

«CIỌT LỆ ĐÊM TÂN HÔN»
TẠM KẾT THÚC !
BẠN ĐỌC ĐÃ SAY MÊ THEO DÕI...
HÃY ĐÓN ĐỌC PHẦN KẾ TIẾP SẼ
Đăng nay mai
VÔ CÙNG THƯƠNG CẢM SỐNG ĐỘNG, KỲ THÚ
cùng với ngòi bút phóng tác quen thuộc
Cô LAN-SƯƠNG

TAM TÌNH HẢI CẦU
BỔ THẬN HOÀN SỐ 2
Trị hết
ĐAU LƯNG
NHỨC MỎI
MỘNG MỊ
DI TÌNH
VÕ VĂN VÂN
DƯỢC PHÒNG THÚ ĐẬU MỘT
K.N. Số 688-17-164

Hiệp Khách Hành

(HÔM NAY XEM TRANG 3)

Sổ Tay

TIẾP THEO TRANG 1

đều nay, dân Pháp có một Tổng Thống... hư một mất, đó là ông Vincent Auriol, một chánh khách lỗi lạc, một lãnh tụ của đảng xã hội S.F.I.O từ độ tạm đến độ tự do Cộng hòa Pháp.

Trở lại tuổi tác của Tổng thống, chúng ta thấy nhiều Hoa kỳ và Pháp, quốc là 2 nước Cộng hòa kỳ cựu.

Ở Hoa kỳ, tuổi gần 2 thế kỷ thành lập chánh thể Cộng hòa, có 35 vị Tổng thống (qua 45 lần bầu cử, vì có nhiều vị tái đắc cử) kể từ ở Washington đến L.B Johnson. Nhưng chỉ có 5 ông, tuổi trong khoảng 40 kể từ 100 năm trở lại đây: Phó Tổng thống Theodore Roosevelt nhậm chức Tổng Thống với 42 tuổi để kế vị Tổng thống W. Mackinlly bị ám sát năm 1901. Và ông Th. Roosevelt đắc cử Tổng Thống kế tiếp với tuổi 45 (1904) Ô. J. F. Kennedy đắc cử Tổng Thống năm 43 tuổi (1960). Và 3 ông khác là Ulysses Grant đắc cử năm 46 tuổi (1868), G. Cleveland 48 tuổi (1885) J. Garfield 49 tuổi (1880. Kể cả các vị Tổng Thống khác của Hoa kỳ đều trên 50.

Ở Pháp, trong 96 năm Cộng Hòa và 5 lần thay đổi Hiến Pháp, kể từ Tổng thống A. Thiers (74 tuổi) đến Ch. De Gaulle, có 17 vị Tổng Thống. Vị Tổng Thống trẻ tuổi nhất trong lịch sử Cộng Hòa Pháp là Ô. Casimir Perier đắc cử năm 47 tuổi (1894). Nhưng ông này chỉ làm Thống Thống cỏ... 6 tháng (nhỏ nhiệm kỳ là 7 năm) thì bị phe Vô Chánh phủ ám sát. Còn 16 Tổng thống khác của Pháp thì có 3 vị từ 50 đến 54 tuổi, 9 vị trên 60 và 4 vị trên 70.

Về sự lựa chọn Tổng Thống trên các tiêu chuẩn tài đức, kinh nghiệm, thể diện quốc gia, thì ở Hoa kỳ do chánh đảng tuyển chọn trước để đưa ứng cử viên của đảng ra tranh cử. Song, thường là chọn trong số Thượng Nghị sĩ, Thống đốc tiểu bang, tức là những nhân vật đã một lần được nhân dân tín nhiệm qua cuộc bầu cử.

Ở Pháp, ông Tổng thống cũng thường được chọn trong số nhân vật lãnh đạo hoặc đại diện nhân dân, như Thủ tướng, chủ tịch Quốc Hội, Thượng Nghị sĩ hay Nguyên lão Nghị viện.

Tuy vậy, cũng không phải không có một vài Tổng thống bất bỗi mà chúng ta sẽ đề cập nơi bài tới.

xXx

Trở lại VNCH, ngoài 2 ý kiến xung khắc về điều kiện tuổi đối với ứng cử viên Tổng Thống (tối thiểu 40 và tối thiểu 30) lại có dư luận nhắc đến một vị Tổng thống 26 tuổi vừa chánh thức cầm quyền ở Phi Châu đó! Chắc là dư luận này muốn nói đến Đại úy Micombero, 26 tuổi, Tổng thống Burundi (Nam bộ Phi Châu). Không rõ dư luận trên nói chơi hay nghĩ thật.

Dù sao, cũng xin nhắc lại, Đại úy Micombero 26... ngồi Tổng Thống sau vụ đảo chánh hồm 29-11-66 lật đổ nhà vua trẻ tuổi Ntare V. công bố thành lập Cộng Hòa cho Burundi với Đại Úy Micombero 26 tuổi làm Tổng Thống. Và Burundi là quốc gia một dân tộc đa con lạc hậu ở xét Congo (Phi châu), một dân tộc mà lúc ngồi không buồn miệng, bắt cơn nổi lôi xôn... nắn thịt ăn chơi.

Ta là người Việt Nam. Việt Nam.

Nhìn tương lai hay hoàng...

Thì lé ào... đi tìm gương sáng nơi xứ Burundi vừa có ông Tổng thống 26 tuổi!

T.T.Q

TIẾP THEO K TRANG 1

Đại úy Erland Skattem rất tha thiết được phục vụ trong hàng ngũ Quân đội Việt Nam Tự do. Trước đây, hồi đầu năm 1966, ông đã một lần gửi đơn tới Tòa Đại sứ Bonn để xin việc, và nay lần thứ hai ông nhắc lại lời thỉnh nguyện của ông.

Hiện nay Đại úy đang học tiếng Việt Nam trong khi chờ đợi Chính phủ Việt Nam xét đơn của ông.

TIẾP THEO N TRANG 1

chiếm sáu tỷ, Bộ An ninh Quốc gia chiếm 5 tỷ 113 triệu và Bộ Giáo Dục chiếm 4 tỷ 50 triệu.

SAIGON.— Nhân dịp Tết Đinh Mùi, Chánh phủ Việt Nam Cộng-Hòa quyết định sẽ phóng thích một số Việt Cộng thuộc quyền Đặc khu chấp quy Bắc Việt đã sắm nhập bắt buộc phải vào lãnh thổ Việt Nam Cộng-Hòa và đã bị bắt với vũ khí trên tay trong các cuộc hành quân. Số tù binh này được toàn quyền lựa chọn hoặc ở lại miền Nam hoặc trở về miền Bắc.

Bộ ngoại giao loan báo tin này sáng nay cho biết nguyên định trên đây chúng tỏ chánh sách nhân đạo và mối quan tâm của Chánh phủ V.N.C.H đối với truyền thống khoan hồng và đặc Tết, giữa lúc mà VC tăng như bọt quan thấy của chúng gia tăng tới mức độ tối đa những vụ mưu sát không bổ đã man đầm máu.

Nguồn tin trên nhắc lại rằng Cộng Hòa Việt Nam gia nhập Quy ước Genève năm 1949, qua cử chỉ trên muốn trực tiếp góp phần vào công cuộc xây dựng hòa bình thế giới và tôn trọng trách nhiệm của mình cũng như tôn trọng những giao ước quốc tế, trước một kẻ thù tuy cùng đã gia nhập những quy ước trên nhưng không hề tôn trọng và luôn luôn chà đạp trong giết chóc và phá hoại.

Nguồn tin cũng nhấn mạnh rằng chánh phủ V.N.C.H trong khi góp phần vào việc xoa dịu những sự đau thương của dân tộc Việt Nam do bọn Cộng sản khát máu gây ra từ 20 năm nay, nghĩ rằng nghĩa vụ nói trên tất đáp ứng phần nào với lý tưởng nhân đạo và nghĩa vụ cao đẹp của cơ quan Hồng thập Tự Quốc Tế trên toàn thế giới.

TIẾP THEO A TRANG 1

pháp lý của B.V. của cử theo Thỏa ước Genève và bảo tăng Vi tuyến17 không thể là một ranh giới chính trị hay lãnh thổ gì cả. vì Thỏa ước Genève nhằm ngăn độc lập chủ quyền quốc gia, mà thống nhất và [illegible] lãnh thổ, cũng cấm hẳn mọi sự xâm vào nội bộ V N của ngoại bang.

TIẾP THEO O TRANG 1

thì 4 điểm của được Phạm văn Đổng đưa ra hoàn toàn giống 5 điểm đã được hàn bao 4 tháng trước của «Mặt trận Giải Phóng Quốc Gia» (Việt Cộng). Các điểm của Hà nội đã được cũng bổ trong một cuộc bịch thoại của chính quyền BV.

Bạch thư của Bắc Việt, sau khi liệt kê 4 điểm đã kết luận như sau:

«Đây là căn bản để một giải pháp chính trị đúng về vấn đề Việt Nam. Nếu căn bản này được thừa nhận thì sẽ có thể cứu xét lại việc triệu tập một hội nghị quốc tế, cùng với tin tức trên thế giới đã tiên đoán rằng Việt Nam sẽ là một trong những điểm tiến ý nghĩa nhất trong năm 1967.

Đại ấn số hội viên của hội gồm 500 người đã tham gia cuộc trung cầu, tiên đoán là chiến tranh Việt-Nam sẽ chấm dứt vào năm 1967. Số con lại gồm 37% hội viên nhận thấy chiến tranh Việt Nam sẽ leo thang và Hanoi sẽ tiếp tục khước từ một giải pháp thương thuyết.

TIẾP THEO S TRANG 1

thang chiến tranh nếu Hoa kỳ ngưng các cuộc oanh tạc Bắc.

Cũng nên nhắc lại rằng thứ bảy vừa rồi, Hoa kỳ đã bác bỏ lời kêu gọi mới nhất của U Thant về 1 cuộc ngưng vô điều kiện các vụ dội bom BV và duyệt lại lập trường.

(T.V)

Việt Nam sẽ là điểm tiến ý nghĩa nhứt

NỮU ƯỚC (AP).— Các hội viên của sáu lục bộ báo chí Hoa kỳ hội ngoại, đặt tại các trung tâm tức trên thế giới đã tiên đoán rằng Việt Nam sẽ là một trong những điểm tiến ý nghĩa nhất trong năm 1967.

Đại ấn số hội viên của hội gồm 500 người đã tham gia cuộc trung cầu, tiên đoán là chiến tranh Việt-Nam sẽ chấm dứt vào năm 1967. Số còn lại gồm 37% hội viên nhận thấy chiến tranh Việt Nam sẽ leo thang và Hanoi sẽ tiếp tục khước từ một giải pháp thương thuyết.

bình minh

CƠ QUAN SÁU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Trang 4 — Ngày 7-1-1967

TẾT NĂM CON DẾ SẮP TỚI!

Bạn đọc nhớ đón xem cho kỳ được tập báo

XUÂN BÌNH - MINH

★

BÌA XUÂN IN OFFSET 6 MÀU LỘNG LẪY VỚI 1 QUYỂN LỊCH ĐẸP 1967 GỒM NHIỀU TẤM CÙNG IN OFFSET

●

Một tập báo Xuân phong phú, hữu ích cho mọi gia đình, mọi lứa tuổi, dành để đọc suốt Mùa Xuân.

LỜI BÀN ĐUA NGỰA

KỲ ĐUA THỨ BẢY 7-1-67

ĐỘ NHỨT

Ngựa D3 Đua 800th.
Nữ thanh Y nhớt — Cầm Hương nhì — Eclair ngự ực

ĐỘ NHÌ

Ngựa C4 — Đua 1200th.
Nữ Lợi nhứt — Thanh Lợi nhì — Hồng Phước ngược.

ĐỘ BA

Ngựa B4 — Đua 1400th.
Red Sundown nhứt — Bửu Đường nhì — Bảo Long ngược

ĐỘ TƯ

Ngựa C3 — Đua 1500th.
Khứu Long nhứt — Bảo Thắng nhì — Nộ Thành ngược.

ĐỘ NĂM

Ngựa D4 — Đua 1400th.
Jupiter nhứt — Bảo Vân nhì — Long Phụng ngược

ĐỘ SÁU

Ngựa B4 — Đua 1200th.
Song Khứu nhứt — Hương Hiệp nhì — Ouoka ngược

ĐỘ BẢY

Ngựa D3 Đua 1200th.
Hoa Vân nhứt — Kim Liên nhì — Hoàng Nhi ngược.

TIẾP THEO H TRANG 1

Nhân vật ký cũng đã vội và nói thêm rằng nói như như vậy là đã mình xác một sự kiện chỉ Hồng mà đã trách cớ Đức Hồng Y.

Từ bao viết về những người đã kích Đức Hồng Y Spellman rằng: «Có lẽ vì muốn tỏ ra mình không phải là đồng lõa với Mỹ mà những người ay đã tiếp tay vào một cuộc ném đá, hãy cùng chỉ chống của một bên đã biểu hộ cho sự chiến thắng của bên kia.

Từ bao của Tòa Thánh qua quyết chỉ có Đức Giáo Hoàng và ông Tổng thư ký LHQ là thật sự đứng về phía đàn tộc Việt Nam đang đấu khẩn hòa bình chấm dứt cuộc chết chóc trong khi các bên tâm chiến quả quyết hy sẵn sàng đánh nhau đến cùng và «cầm hòn như hão tổ thôi đó dội từ Trung Hoa đến Bắc Việt.»

Từ bao cho rằng «trong tình trạng hiện nay điều cần thiết để tạo nên nền hòa bình không hãy công là một cuộc hội ngộ giữa tất cả những bên làm chiến.

«Bao lâu không có một hội ngộ như vậy thì lên án chỉ có nghĩa là đứng về bên kia.

Tin AP từ Honolulu cho biết đức Hồng Y Spellman đang ghé nơi đây để trước hồi ngài không ngăn Vatican nói gì về bài giảng của Ngài hồm là Giáng Sinh.

TIẾP THEO Y TRANG 1

Ông nguyên tăng Tổng Chánh giám thâu kế toán Nha Bưu điện lên bảo tin cho biết các trách, Cảnh sát tới nơi mở cuộc điều tra thì trong khó số 25 có 4 ô khóa nhưng bị quặc gian phá phá của bể. Sau khóa vào trộm Bưu kiện quý giá chưa rõ trong những bưu kiện nầy đựng vật gì.

Sau nhiều ngày theo dõi, nhân viên Cảnh sát bắt 2 công chức tên là Lê văn Th. 39 tuổi và Nguyễn văn N. 41 tuổi cùng phạm tội. Được biết có người trông thấy 2 người công chức nầy, đã trộm số bưu kiện nói trên, cho trên 2 xe gắn máy đem vào Cholon tiêu thụ. Sáng 5-1, 2 ông Th. và N. bị giải tới điạ ký cuộc.

XEM TRANG 3

BUÔN XÁC CHẾT

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ sáu 6-1-67 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ tư)
(Trừa thứ bảy 7-1-67 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Vũ Minh Ngọc 76 Đồng Khánh — CHOLON
B.S. Nghiêm Bảo Thăng 444, Phan Đình Phung — SAIGON
B.S. Nguyễn văn Thọ 77, Võ Tánh, Phú Nhuận — GIA ĐỊNH

TIẾP THEO X TRANG 1

SAIGON.— Một chiếc trực thăng của Hoa kỳ trong lúc sắp hạ cánh xuống phi trường Tân sơn Nhứt vào hồi xế trưa hôm 5-1, đã nổ tung trên 1 chiếc trực thăng khác, nhưng lý do của tai nạn nầy thì chưa được biết rõ. Tai nạn xảy ra lúc cho 5 người bị thương và 2 chiếc trực thăng đều bị hủy diệt.

SAIGON.— Hôm 4-1 sáng phòng không của BV đã ba của Hoa kỳ 2 phi cơ. Bắt đầu năm mới 1967 đây là 2 chiếc phi cơ đầu tiên của Mỹ bị hạ trên bầu trời Bắc Việt. Hai chiếc phi cơ nầy 1 là chiếc A-4 Skyhawk của Hải quân và một là chiếc siêu âm Phantom, đã nổ tung trong vịnh Bắc Việt sau khi bị trúng đạn pháo không của BV bắn lên trong khoảng từ 40 đến 50 dặm ở phía Nam đại cảng Hải Phòng.

Tài cả các phi công trên 2 chiếc phi cơ nầy đều đã được cứu thoát. Như vậy là số phi cơ Hoa kỳ bị mất trên Bắc Việt là 453 chiếc.

(TV)

Tin mừng

Được tin hồng thiệp báo tin ngày 10-1-1967:

Ông NG. - LƯƠNG - THIỆN

thành hôn cùng

Cô CHÂU - THỊ - CHẨM

Thành thực chúc đôi tân hôn trăm năm hạnh phúc.

CHÂN, — KHIÊM, — CHƯƠNG — CÚC

Sổ tai nạn

XE CỘ QUÁ CAO

Trong 24 giờ qua tại Thủ Đô có khi hơn 50 vụ, chỉ vì chạy quá tốc độ hạn định và không chú ý đến tốc độ trong đồng hồ, hoặc đông hồ hư, vậy muốn tránh tai nạn hãy đến ngay BA-BÃO để chữa lại đồng hồ, nhà chuyên môn duy nhứt ở Việt-Nam có cấp bằng và hàng hết các cơ xưởng lớn nhỏ. Cơ quan Cảnh-Phủ đều đưa đến sửa chữa, trước ở chợ An Đông. Nay dời về ĐỊA CHỈ mới để tìm: 699 — 701 Pétrus — Ký góc Trần-Quốc-Toản, chung với hàng gạch Bông Phú-Thọ cũng của BA BÃO; bán gạch tốt giá-rẻ, bảo đảm không phai màu.

MÌNH Ở 1 ĐÊM NAY MÌNH HẸN Ở ĐÂU?

Ở VICTORIA

VICTORIA là:

- Là nơi hẹn hò của những tài tử giai nhân.
- Là nơi giải trí của những người bão hòa tinh thần.
- Là nơi lý tưởng của những nghệ sĩ tài hoa.

KHUNG CẢNH: Huyền ảo — Âm cung — Sang trọng

NIGHT CLUB VICTORIA

417 Võ Di Nguy Phú...

Cáo thị khảo giá

I. NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ PHONG BÌ KHẢO GIÁ:

Ngày 11 tháng 01 năm 1967 hồi 08g giờ 30 tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng, Phú Nhuận (Gia Định).

II. MỤC TIÊU KHẢO GIÁ:

Cung cấp giá mọc kẽm 2 thau bằng nhôm cho Cục Quân Y; Dự giá 397.800đ00

(PKG số 495/MD/MUI ngày 31-12-1966)

III. NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ:

Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng, Phú Nhuận (Gia Định) (Phòng Mãi Ước 1).

KBC 3.528, ngày

CỤC MÃI DỊCH

SAU 224 NGÀY BỊ ĐÓNG CỬA

NHỰT BÁO TIẾN TỤC BẢN

TIẾNG NÓI ĐẤT KHUẤT CỦA NHÂN DÂN

Chủ nhiệm kiêm chủ bút: ĐẶNG-VĂN-NHÂM

với sự cộng tác của toàn BAN BIÊN TẬP CŨ — tăng cường thêm những cây viết lão luyện

Văn Mại — Đào Hùng — Kim Sơn — G.S. Lê Hà — L.S. Nguyễn Hữu Hiệu — Lê hiếu Liêm — B.S. Thiện Tâm — B.S. K.T. — Thiếu Bằng Đạo Nhân — Trình Xuyên — Thừ Lăng — Nhật Chiêu Thanh — Tiêu Tử — Quốc Thảo — Cô Hoài Mai — Rắn — Tử Quyên — Tư Vi Lang Thái Gia — Cô Hận Hực — Nam Phố — Sĩ Trung — Lê Bằng — Nhứt Lý — Văn Minh — Tô Nguyệt Bình và Lý Bình Hiệp.

SỐ TỤC BẢN PHÁT HÀNH CHIỀU CHỦ NHỰT 8-1-67

● VẪN VỚI LẬP TRƯỜNG TRANH ĐẤU CHO TỰ DO DÂN CHỦ THỰC SỰ

● ĐẬP TAN THAM NHŨNG, THỐI NÁT VÀ BẤT CÔNG

Tòa soạn và Tự Quản Lý: 203 Phạm ngũ Lão — Saigon — Đ.T. 92113

LỜI RAO ĐẤU THẦU THỰC PHẨM CHÍN

I.— Ngày giờ và nơi đấu thầu:

Ngày 16 tháng 1 năm 1967, lúc 10giờ tại Tòa Hành Chánh Tỉnh Định Tường.

II.— Mục tiêu việc thầu:

Cung cấp thực phẩm chín cho Bệnh Viện và Bảo Sanh Viện Mỹ Tho trong năm 1967 (từ 1 tháng 1 đến hết ngày 31 tháng 12 năm 1967). Ước lượng cung cấp 4.000.000đ00.

III.— Nơi tham khảo điều kiện sách:

Trong những ngày giờ làm việc:
— Bộ Y-Tế.
— Tòa Hành Chánh Định Tường.
— Trung Tâm Y Tế Toàn Khoa Tỉnh Định Tường.

Mỹ Tho, ngày 31 tháng 12 năm 1966

Giám Đốc Trung Tâm Y-Tế Toàn Khoa Định-Tường

BS. NGUYỄN VĂN THANH.

PFAFF 80

Machine à coudre familiale à point droit

CARL SCHLIEPER Remscheid (Germany)

GIÁ PHỎNG ĐỊNH 24.500đ.

Ngày giao hàng ước định: 3 tháng.

đặt mua nơi nhà Tổng phát hành

KIM TÍN

210 Lê - Thánh - Tôn Saigon

Phương thuốc gia truyền

ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT

— Cho cô gái 14 tuổi mới thấy kinh: Cho Bà, Cô ốm huyết nóng, tim yếu—Cho Bà Cô mập nhiều đàm bế tắc kinh lạc—

Song liệu điều kinh Bạch đái số 7

VÕ-VĂN-VĂN DƯỢC PHÒNG

hai loại thuốc: 1 tế mật và đẹp khỏ)

— K.N. số 434 ngày 25-9-63 —

Bệnh Phong Tình

Thanh niên bam vui, rồi mang những chứng bệnh như sau: Tiểu ra mủ máu, hoặc có giây nhỏ hình tanh, đau buốt ngứa ngáy khó chịu hoặc mọc mục nơi dương vật nơi bàng, hoặc đã có hột kèn, hột xoài bệnh nầy để lâu biến thành Giang Mai, sẽ ăn sâu vào xương, tủy, gây rất nguy hiểm! Cho được đời những bệnh trên, để sanh đẻ như thường, xin mời lại: địa chỉ mới:

Đông Y ST NG.-GIA-THƯỢC

169F Đại lộ Nguyễn-văn-Thoại Gialịnh

(CẦN SỞ GIÂY THÉP GIÓ PHÚ THỌ)

Có trị lâm phước cho đồng bào thực nghèo khó, mắc bệnh phổi lao

K.N. 212/17-11-66

Cáo thị đấu thầu khẩn hạn

I.— NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU:

Ngày 12-1-67 hồi 8giờ 30 tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng, Phú Nhuận (GIA ĐỊNH).

II.— MỤC TIÊU VIỆC THẦU:

V/v cung cấp giấy da đen gót cao cho Nữ Quân Nhân thuộc BLS số 3557/MD/MU2 ngày 2-1-67 tri giá ước lượng 1.375.000đ00

III.— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH:

Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Mãi Dịch, 163 Đại lộ Chi-Lăng, Phú Nhuận (GIA ĐỊNH) (Phòng Mãi Ước).

KBC. 3.528, ngày 3 tháng 1 năm 1967

CỤC MÃI DỊCH

RAO VẶT RAO VẶT

SANH LỢI

Qui vị có ít nhiều vốn chưa cần dùng muốn có lợi do Villa Buildion Hotel (Grosse Au Porteur Notarié)

— Hoặc mua được trả góp
— Bán nhận đã tiền mặt

Xin do MYKIM

8, Ngô Tùng Châu SAIGON ĐT/23.989

Nhà in BÌNH-MINH

173 Phạm-ngũ-Lão S.g.

Q.L. Phạm-văn-Bê

Khi có thai, đau trăng dạ dưới đau 1 bên ngang lưng, đi dưng khó khăn đường tiểu nóng gắt, nên uống

Bà ĐÃ AN THAI số 43

VÕ-VĂN-VĂN

(K.N. số 149, 16-5-1963)

9 giờ tối uống

— 6 giờ sáng, xỏ không đau bụng
— khỏi cử ăn, đi làm việc như thường,
— không cần phát tỉ vị
— Trị bịnh bón uất lâu năm

THÀNH TẠNG BỔ TÀ HOÀN

Số 5 tục danh là XÔ BỔ TRỤC.

ĐÀM VÕ VĂN VÂN (Kỹ Thai)

Các tiệm thuốc Việt Hoa đều có bán.

K.N. số 432 ngày 24-3-66

Bá đã sơn quân tán số 1

VÕ-VĂN-VĂN trị bịnh Tử cung Bạch đái hạ.

(Hỏi các Tiệm thuốc Việt Hoa).

K.N. Số 145/[illegible]-11-63

Trị đau bụng no hơi SINH BỤNG ỉa mửa

Trẻ con ọc sữa

nên cho uống

Số 3 TỂ THIỆN ĐƠN

Võ Văn Vân

mỗi ngày 3 lần sẽ hết bịnh

(nên để tủ lạnh trong nhà)

K.N. số 431

ngày 25-9-63/24-3-64

ĐẶC BIỆT: từ nay đến 9-1-1967, mỗi khách hàng được mỗi mua một chai Apéritif với giá quảng cáo 220 ₰ tại:

CÔNG-TY ĐƯỜNG VIỆT-NAM

34-35 Bến Vân-Đồn - Saigon

Sau mấy năm vắng bóng...

BÂY GIỜ MỚI LẠI CÓ

MÁY TOÁN ĐIỆN olivetti NỔI TIẾNG!

● Làm đủ các phép toán

● có đủ các kiểu

● với đủ mọi giá tiền

KIỂU		GIÁ FOB (US $)
1— Summa SIMPLEX	(MC 20 S)	38,00
2— Summa PRIMA 20	(MC 20 P)	58,00
3— Summa QUANTA	(MC 20 Q)	86,00
4— Elettrosumma 20	(MC 20 E)	109,00
5— Elettrosumma 22	(MC 22 E)	132,00
6— Summa PRIMA 20	avec mallette	63,00
7— Multisumma 20	(MC 20 M)	172,00
8— Multisumma 24	(MC 24 M)	247,00
9— Dirisumma 24	(MC 24 D)	310,00
10— Tétractyo	(MC 24 T)	460,00
11— Elettrosumma DUPLEX	(MC 24 Duplex)	195,00
12— Multisumma 24 Gran Totale	(MC 24M/GT)	310,00
13— Dirisumma 24 Gran Totale	(MC2 4D/GT)	390,00

VINACO 211-C, TỰ-DO SAIGON — Đ.T. 21.595

☆ 6, Thoại Ngọc Hầu, Gia-Định Đ.T. 93.552

HÃNG LỊCH

ĐỒNG - NAI

29 Tự Do Thôn — SAIGON

Điện thoại: 20.678

(thẳng của Đồng chợ Bến Thành)

Chuyên sản xuất đủ loại lịch: treo tường — Mặt vàng — Lịch thiếc—Lịch bỏ túi—Agenda—Lịch Bloc để bàn — Lịch 6 tờ phong cảnh Việt Nam và Ngoại quốc in Offset—in lụa (Serigraphie)- Nhiều kiểu rất mới lạ.

BÁN SỈ — BÁN LẺ